

ಅಪರಂಜಿ

ಆಗಸ್ಟ್ 2007

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಕು.ಗೋ.

ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು

ವತ್ಸನ

ಅರುಂಧತಿ ಜೋಷಿ

ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಚಿತ್ರ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಕು.ಕ.

ದಂನತಿ

ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಶಿವು

ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

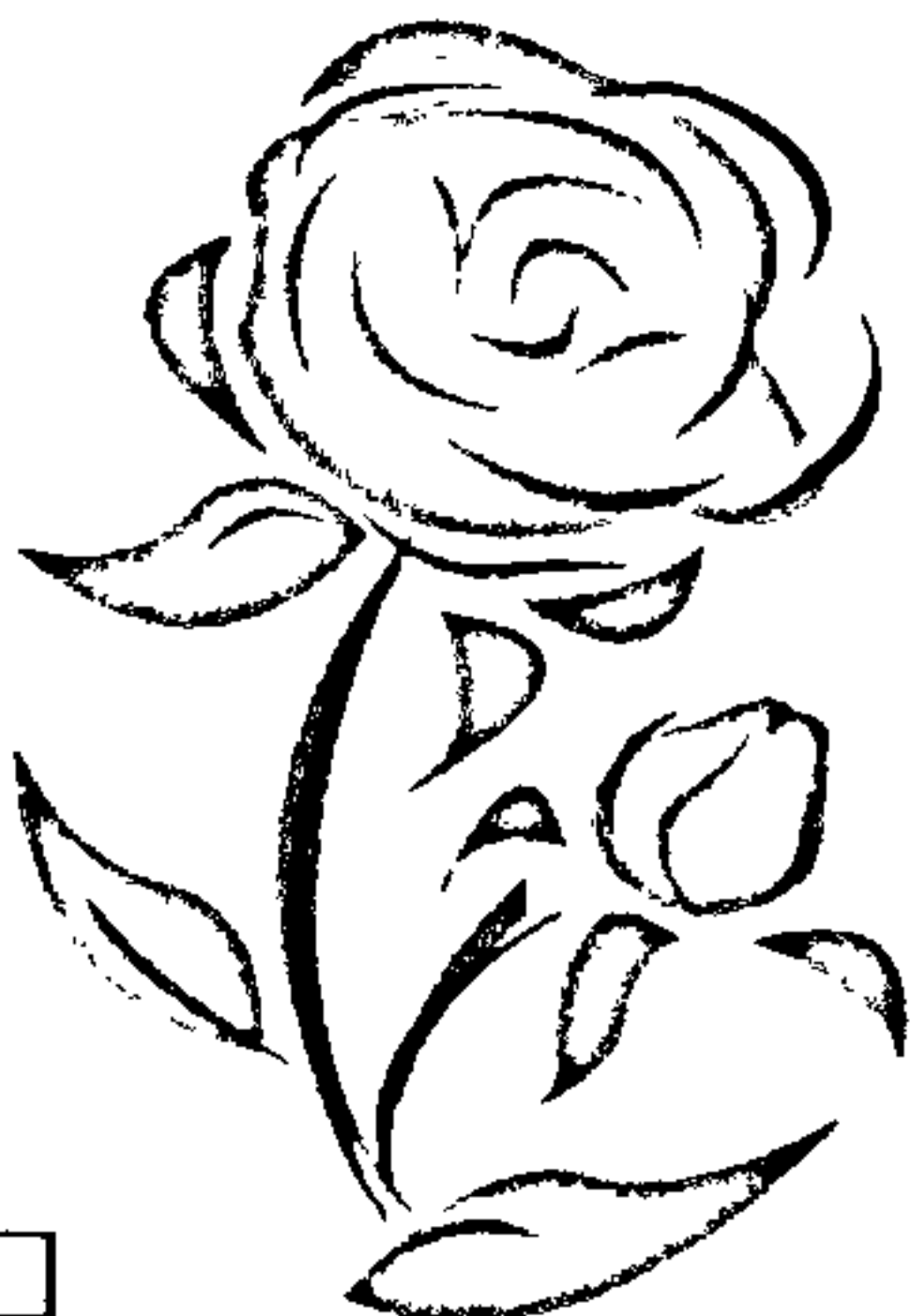
SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ
ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ
ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ
ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್
ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್
ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್
ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್
ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೆಲಾ ಲೀಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 24 ಸಂಚಿಕೆ - 11
ಆಗಸ್ಟ್ - 2007

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ	ಕು.ಗೋ.	4
ಮಾಸ್ಟರ್ ವೈಂಟರ್	ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು	5
ಐದು ಹಲಸಿನ ಬೀಜ	ವತ್ಸನ	11
ಜಾಹೀರಾತಿನ...	ಅರುಂಧತಿ ಜೋಷಿ	18
ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆ	ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ	21
ಕಾಫಿ ಗ್ಯಾನ್! ಭಾಗ-2	ಚಿತ್ರ ರಾಮಚಂದ್ರನ್	25
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	31
ತುಂತುರು	ದಂನಾಳ	33
2020 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	34
ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ	ಶಿವು	
ಉಕ್ತಿ ಚಾಟೂಕ್ತಿ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡಸ

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ಸ

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಕಿಂಗ್ ಫಿಷರ್ ವಿಮಾನ ಭೂಸ್ಪರ್ಶ ವಿಳಂಬ

- ಸುದ್ದಿ

ಇದಕ್ಕೂ ಮಲ್ಯ ಅವರ ಇತರ ಉತ್ಪಾದನೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದು!!

★★★

ಹವಾಮಾನ ಇಲಾಖೆ ಮುನ್ಸೂಚನೆ; ವಾಡಿಕೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಳೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹಾಗಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಖಂಡಿತ!!

★★★

ಶಿಲ್ಪಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಜೊತೆಗೆ ಮೈಕ್ ಟೈಸನ್ ಅಭಿನಯ??

- ಸುದ್ದಿ

Beauty and the Brawn ಅನ್ನಬಹುದು ಈಗ!!!

★★★

ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಕಚೇರಿ ಕಡತ ಅಪಹರಣ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯಕರೇ ಕದ್ದರು

- ಸುದ್ದಿ

ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಗಳಿಲ್ಲದ ದಿನವೇ ಇಲ್ಲ!!

★★★

“ನೂತನ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯರ ವರ್ಗಾವಣೆ, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ”

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, M.C.I. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸ್ ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲ!!

★★★

ಬಡವರಿಗೂ ಉತ್ತಮ ವೈದ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯವಿರಲಿ

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅರಣ್ಯ ರೋದನ ಎಂದರೆ ಇದೇ!!

★★★

ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾ; ಮತ ಯಾಚನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಪ್ರತಿಭಾ ಪುರಸ್ಕಾರ ದಕ್ಕುತ್ತೋ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು!!

★★★

ಕೆರೆಯನ್ನೇ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅಡವಿಟ್ಟ ಭೂಪ!!

- ಸುದ್ದಿ

ಅವನನ್ನೇ ಏಕೆ ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು??

★★★

ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ದನಿ ಎತ್ತಬೇಕಾದೋರೇ 'ಗೋವಿಂದ' ಅಂತಿದ್ದಾರೆ!!

- ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು

ಅನ್ಯಾಯ, ಕೃಷ್ಣಾ ಎನ್ನಬೇಕಾಗಿತ್ತು!!

★★★

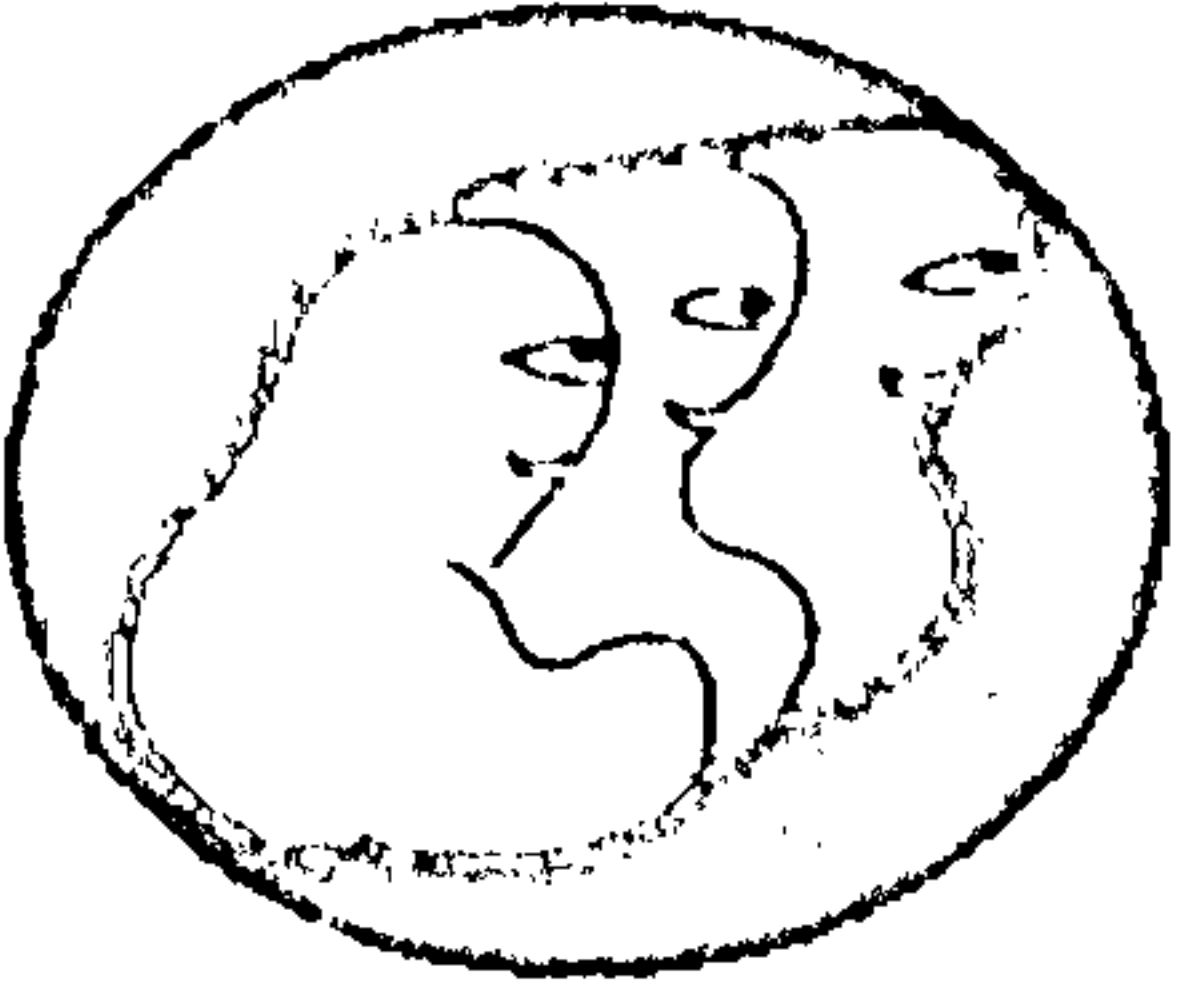
ಅಪರಂಜಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬದ ವರ್ಷ

(ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2007 - ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2008)

ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಎಲ್ಲ ಹಿತೈಷಿಗಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳು. ಆದಾಗಿ ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ಸಾಂಪ್ರತ. ನಮ್ಮ ಅಪರಂಜಿ ಇದೇ ವರ್ಷದ ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಎರಡರಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸುವುದೇವೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಈ ಸಮಾರಂಭ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದೂವರೆಯವರೆವಿಗೂ ನಡೆಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸಹಭೋಜನ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿವರಗಳು ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರದ ಆಹ್ವಾನ

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ, ಶಿವಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಕು.ಗೋ.

ಸುಮಾರು ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಬರೆಯದ ಸೋಮಾರಿ ಲೇಖಕ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಅವರ ಹಾಸ್ಯ, ವಿಡಂಬನೆ ಮಿಶ್ರಿತ ಲೇಖನಗಳು ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಸಂಕಲನ ತರಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಬರಹಗಾರ ಕಳೆದುಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿಸಿ ಪೀಡಿಸಿ ಅವರ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ 'ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೈಂಟರ್' ಎಂಬ ಸಂಕಲನವನ್ನು ನಾನೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ಅವರು ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ತಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದವನ್ನೂ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಯೋಚಿಸುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯವಿದೆ, ವಿಡಂಬನೆ ಇದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀತಿಯೂ ಇದೆ. 'ತಾವು ನಗದೆ ಇತರರನ್ನು ನಗಿಸುವವರು ಸಂಕೀರ್ಣ, ಅಂತರ್ಮುಖಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ನಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೋ, ಇವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು - ಹೀಗೆಂದು ಈಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದು ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರುವ ಜಿಪುಣತನ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರ. ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಧನಾಂಶವೆಂದರೆ ಅವರು ಬರೆಯುವುದು ಕಮ್ಮಿ. ಕಮ್ಮಿ ಏನು ಈಚೆಗೆ ಅವರು ಏನನ್ನೂ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಗಾಗಿ ಎರಡು ಲೇಖನಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಒಂದು 'ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೈಂಟರ್' ಇನ್ನೊಂದು 'ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತನ ಕೆಲಸಕ್ಕೊಂದು ಅರ್ಜಿ'. ಎಲ್ಲೈಸಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಲೇಖನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾರು ಎಂಬ ಆಶಯ ನನ್ನದು.

ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೈಂಟರ್

- ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು

ನಮ್ಮ ಊರಕಡೆ ನೀವೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬಂದಾಗ 'ಊಟ ತಯಾರಿದೆ' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸೀದ ನುಗ್ಗಬೇಡಿ ಅಥವಾ 'ಊಟ ತಯಾರಿದೆ' 'ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ' ಈ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಓದಿ ಈ ಊರಿನ ಜನರ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರಬೇಡಿ. ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಬೇಡ; ಈಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ 'ದಯವಿಟ್ಟು ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ' 'ವಂದನೆಗಳು ಪುನಃ ಬನ್ನಿ' ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೋಸ ಹೋಗದಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ಏನೂ ಆಗಿರದೆ ನಮ್ಮ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೈಂಟರ್ ಮಯ್ಯರು ಒಣಗಲಿಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟ ಬೋರ್ಡುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಂತ ಇಲ್ಲ; ಒಟ್ಟಾರೆ ಬಿಸಿಲು ಇದ್ದರಾಯಿತು ಸೂರ್ಯ ಇರುವುದೇ ಅವರ ಬೋರ್ಡು ಒಣಗಲಿಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಂದು ದಿನ ಮಾಬಲನ ಕ್ಲೌರದಂಗಡಿಯ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ 'ಮಹಿಳಾ ಸಂಘ' ಇಟ್ಟರು. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮದ್ದು ಬಿಡುವ ಡಾ|| ಭಟ್ಟರ ದವಾಖಾನೆಯನ್ನು 'ಜಾನುವಾರು ಆಸ್ಪತ್ರೆ' ಮಾಡಿದರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಮಯ್ಯರು ಇರುವ ಶಾಲೆಗೆ ಅವರ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಬೋರ್ಡ್ ಬರೆಯುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸಿನ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ವ್ಯವಧಾನ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ 'ವಿಷಯ'ದಲ್ಲಿ ಸೆವೆಂಥಿನಲ್ಲಿ ಪೈಲಾಗುವ ದಡ್ಡ ಹುಡುಗರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನಂಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಿದೆ. ವರ್ಣ ದ್ವೇಷಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಬಣ್ಣಾಟಿಕೆಯ ಮನುಷ್ಯ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಪೈಂಟರ್ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಹೆಸರು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು: 'ಈ ಊರಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಆ ಶಬ್ದವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪೈಂಟರ್ ಹೆಸರು ನಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಎಂತ ಆದರೂ ನನ್ನ ಬಿಸಿನೆಸ್ಗೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲ. ನಾನು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದೆ. ಕೃಷ್ಣವೂ ಇಲ್ಲ ಮಯ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ಪಾರ್ಸಿಗಳ ಹಾಗೆ: 'ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೈಂಟರ್'. ಸೀಕಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದ ಹುಡುಗನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಏರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮತಿತಪ್ಪಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮಾಸ್ಟರ್ Fainter ಎಂದು ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆಯಾಯಿತು. ಮಯ್ಯರು ನಮ್ಮೂರಿನ ರಸಿಕರು; ಚೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನ ಹತ್ತು ಸಮಸ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಅವರಿಗೆ ಹಲವು ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು.

ಊರಿನಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಬಿಡುವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ (ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿದರೆ ಬಿಡುವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ) 'ದಯವಿಟ್ಟು ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿ' ಯನ್ನು ಉಭಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುವುದೇ ಅವರ ಕೆಲಸ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು 'ಚಿಲ್ಲರೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂಬ ಸಣ್ಣ

ಅಂದವಾದ ಬೋರ್ಡು ಬರೆಯಿಸಿ ನನ್ನ ಟೆರಿಲಿನ್ ಅಂಗಿಯ ಪಾರದರ್ಶಕ ಕಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಸಾಲ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ನೋಟುಗಳು ನೋಟಕ್ಕೆ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಅಡ್ಡವೂ ಆಯಿತು. ಹೇಗಿವೆ ನನ್ನ ಐಡಿಯ! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕ್ರಯಸೂಚಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾದಾಗಲಂತೂ ಕೇಳುವುದೇ ಬೇಡ ಮಯ್ಯರ ರೇಟು ಬಹಳ ಏರಿತು.

ಚೌತಿಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಯ್ಯರು ಸಾಲು ಸಾಲು ಗಣಪತಿಗಳನ್ನು ಮೆತ್ತುವರು. ಅರ್ಧ ಲಾರಿ ಮಣ್ಣಿನ ರಾಶಿ ಮುಗಿಸುವರು. ಕಾಮತರಿಗೆ ಯಾವ ಬಣ್ಣದ್ದು ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಎಷ್ಟು ಪೈಸೆಯದ್ದು; ಶೆಣೈಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೂಪ ಆಕಾರ ಅಳತೆಯದ್ದು; ಪೈಗಳಿಗೆ ಕೂತ ಗಣಪತಿಯೋ ನಿಂತಿರುವುದೇ ಎಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಬಾಯಿಪಾಟ. ಅವರು ಇಲಿ ತಯಾರಿಸಿದರೆಂದರೆ ಅವರೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಮೋದಕ ಕಾಣೆ! ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬೆಕ್ಕು ಬಂದರೆ ಹಾರಿ ತಿಂದೀತು. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು 'ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಲು' ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನ ಗಣಪತಿ 'ಇಡುವ' ಬಾಳಿಗರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಸುಂದರ, ಅಷ್ಟು ದುಬಾರಿ.

ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಯ್ಯರಿಗೆ ಗಡ್ಡ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರಾಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಖಂಡ ತಪೋನಿರತ ಸಾಧಕ (ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ)ನ ಹಾಗೆ ಅವರು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಜಗಲಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾನರ್ ಹರಡಿ ಶಾಲೆಯ 'ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹಿಡಿಸೂಡಿ ಗಾತ್ರದ ಕುಂಚಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗೆ ಓಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಬರೆದು ಅದೇ (ಕುಂಚದ) ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಚಾಗ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪೆ ಮರ್ದಿಸಿ ಜನಸಂಘಕ್ಕೆ ಓಟು ಕೊಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಖ ಕೈಯಾರರ ಶ್ರೀಮುಖ: "ಜಾತಿಮತ ಬಣ್ಣ ನುಡಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳನೆಣಿಸದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನೀ ಬರೆದೆ, ದುಡ್ಡೆಣಿಸಿದೆ." ಕಡೆಕಡೆಗೆ ಬಣ್ಣದಲ್ಲೂ ಅದ್ವೈತ ರಾಧಾಂತ 'ಇದು ಕಿತ್ತಳೆ ಅಲ್ಲ ಕಾವಿ ಅಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಂಘ ರೇಗಿದರೆ, 'ಗೇಸ್ ಲೈಟಿನಿಂದ ದೂರ ಒಯ್ದು ನೋಡು, ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ನೋಡು, ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡು' ಎಂದು ಪೈಂಟರ್ ರೇಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಾರ್ಟಿಯವರಿಗೆ "ನಿಮ್ಮ ಟೆರಿಲಿನ್ ಬ್ಯಾನರ್ ಜಾರುವುದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುವರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರಿಗೆ 'ನಿಮ್ಮ ಖದ್ದರ್ ಬ್ಯಾನರ್ ಏನು ಬಣ್ಣ ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ ಮಾರಾಯರೆ' ಎಂದು ಗೊಣಗುವರು. ಆಗ ಮಯ್ಯರು ದೊಡ್ಡ ಬ್ಯಾನರ್‌ಜೀಗಳು! ಅವರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಪಾರ್ಟಿ ಮುಳುಗಿತೇ.

ಮಯ್ಯರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೊರತೆಯಿದೆ - lacks imagination ಎನ್ನುವ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಪಂಚಾಯತ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಸಾಧನೆಗಳ ವಿವರವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. (ಬಸ್ ಸ್ಟೇಂಡನ್ನು ಆ ಕೃತಿಯು ಅಲಂಕರಿಸಿದೆ). ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಹಿತ ಎಲ್ಲ ಮಯ್ಯರ ಕೈವಾಡ. ಸಲಕರಣೆ ಮಾತ್ರ ಪಂಚಾಯತಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮಯ್ಯರು ಬರೆದ ಬೋರ್ಡೇ ಪಂಚಾಯತ್ ಬೋರ್ಡಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. Lacks idea ಎನ್ನುವ ಪಂಥದವರು ಬಸ್ ಸ್ಟೇಂಡಿನಲ್ಲೇ ಇರುವ "ಇಲ್ಲಿ... ಶಂಕೆ ಮಾಡಿರಿ" ಸಚಿತ್ರ ಕೃತಿ

(1974)ನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಚಬೇಕು. ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ, ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ಅನುಕಂಪ - ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಂಥ ಬೋಲ್ಡ್ ಕೃತಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಎಣಿಕೆ. ಅವರ 'ತ್ಯಾಗರಾಜ ರಸ್ತೆ'ಗೆ ಬಿಲ್ ಸ್ಟಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗದೆ ಯೋಯಿತು. 'ಶಾರದಾ ಭಜನಾಮಂಡಳಿ (- ಹಾಕಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವೀಣಾಪಾಣಿಯ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸದ) ಚಿತ್ರ. ಏಣಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಕುಸುರಿ ತಿಳಿದೀತು - 1972. ಈ ಕೃತಿಗೆ ಅವರು ಡೊನೇಶನ್ ರಶೀದಿ ಪಡೆದರು. ಹಿಂದೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಾತುರ್ಯದ (tricks) ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ: ಬಾಲವನ್ನು 'ಓಂ' ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದ 'ಬಾಲಾಂಜನೇಯ' (1960). ಈಗೀಗ ಅಂಥಾ monkeytricks ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಕುಂಬಾರ - ಕೌರಿಕ ಮಠದ ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದ ತಾಂಬೂಲ ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ಮಯ್ಯರು, ಪೀಸ್ ಪೀಸ್ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನುಂಗುವ ಜವಳಿಯ ಗುಂಡನಿಗೆ ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾಸ್ಪರ್ ಪೀಸ್ "ಯಾಮ ಮಾಲ್ವಿ" (1970). ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಂಡನು ಮಯ್ಯರಿಗೆ 40 ರೌಂಡಿನ ಒಂದು ಬೈರಾಸು ಹೊದಿಸಿ, ಮೈದಡವಿ, ಗೌರವಿಸಿದನು. ಜನರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುವವರೆಗೆ ಶೇಕಡಾ (%) ಸೆರಗಿನ ಹೇಮಮಾಲಿನಿಯು ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜ್ಯಾಂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಅವಳ ಎದೆ ಬಿರಿಯುವ ದೃಶ್ಯ.

ಗುಂಡ ಮತ್ತು ಹೇಮಮಾಲ್ವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಕತೆ ಹರಡಿದೆ. ಮಯ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ದಿನ ಗುಂಡ ಬಂದು ಕೇಳಿದನಂತೆ: 'ಮಾಸ್ಪರೇ ನೀವು ಯಾಕೆ ಪೇರಿಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿಯಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಶಹರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬತ್ತಲೆ ನಿಜವಾದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬರಬಾರದು?' ಮಯ್ಯರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು: 'ನೀನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿ ಗುಂಡ? ನಾನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತೇ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಹೇಮಮಾಲ್ವಿಯ ಚಿತ್ರ ನಾನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದೆ? ಬರೀ ಸೀರೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದೆನೆ? ಮೊದಲು ಬರೇ ಹೇಮಮಾಲ್ವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳ ಸೀರೆ ರವಕೆ ಲಂಗ ಮತ್ತೊಂದು ಎಲ್ಲ ಬಿಡಿಸಿದೆ.' ಅದರ ಮೇಲೆ ಗುಂಡ ಸರಸರ ನಡೆದು ಮಯ್ಯರ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸೀರೆ ಲಂಗ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಉಜ್ಜಿ 'ಯಮಮಾಲ್ವಿ'ಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ. ಯಾರೋ 'ಶತ್ರು'ವಿನ ಗುಣ ಇದ್ದವರ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಮಯ್ಯರು ಪುನಃ ಅವಳಿಗೆ ಅಕ್ಷಯಾಂಬರ ತೊಡಿಸಿದರು.

ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಯ್ಯರು ನೆಟ್ಟ ಮೈಲುಗಲ್ಲು, ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಕಲ್ಲು ಅಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ (1975) ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಲಾಟರಿ ಕ್ಲಬ್ ಮೆಂಬರ್ ಕೌರಿಕ ಮಾಬಲನ ಬೋರ್ಡು. ಒಮ್ಮೆಗೆ ಏನೂ ವಿಶೇಷ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ; ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಾಚಣಿಗೆ, ಕತ್ತರಿ ಮತ್ತು ಬಾಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಉರುಟು ಬರುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಟರಿ ಸಂಘದ

ಲಾಂಛನ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. (ಮಾಬಲನನ್ನು ಸಂಚಾರಿ ಕ್ಷೌರಿಕರ ಪತಿಯಿಂದಲೂ ಅವನ ಅಣ್ಣನಾದ ಓಮನನ್ನು 'ನೆಲೆನಿಂತ' ಕ್ಷೌರಿಕರ ಪತಿಯಿಂದಲೂ ಲಾಟರಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾಬಲನಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥದಿನ ಅವರು 'ಸ್ವಾವರಕ್ಕಿಳಿವುಂಟು ಜಂಗಮಕ್ಕಳಿವಿಲ್ಲ' ಎಂಬಂತೆ mobile barber ಆಗುವನು. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ದೋಭಿಯೆಂದೂ ಅವನ ತಮ್ಮ ಮುತ್ತುಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಸಿ ಕೆಂಡದ ದೋಭಿಯೆಂದೂ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ 'ಲಾಟರಿ'ಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ 'ವರ್ಗೀಕರಣ' ಬಹಳ ಸ್ವಿಚ್ಚ್ ಇದೆಲ್ಲ ಸದ್ಯ ಅಪ್ರಸ್ತುತ, ಇರಲಿ).

'ನೀವೇ ಒಂದು ಬೋರ್ಡು ಬರೆದು ಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಬಂಗಾರದ ಆಚಾರಿ ರಾಮಣ್ಣ ಮಯ್ಯರನ್ನು ಹೊನ್ನ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ. ಮಯ್ಯರು ಬರೆದರು: "ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ." (ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ) ನಾಯಿಸಂತೆ ಒಟ್ಟೋರಿಕ್ಷಗಳ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಯ್ಯರದು ಮನೋಪಲಿ. ಒಂದು ರಿಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ 'ಕಿಸ್ಮಿನೋಟ್'ಗಳನ್ನು "YRUHurry" ಇತ್ಯಾದಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗಳನ್ನು, ನೂರೆಂಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮೈತುಂಬ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಟ್ಟ ಸಿನೆಮಾಗಳ ಹೆಸರು ಬರೆದು ಬರೆದು ಒಂದು ರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ 'ಬೇಯಿಮಾನ್' ಬರೆದರು.

ಅವರ ಐದು ವರುಷದ ಮಗನ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ: ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ನನ್ನ ಹೊಸ ಕೊಡೆಗೆ ಹೆಸರು ಬರೆಸಲು ಹೋದಾಗ 'ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಅವನು ಹಟ ಹಿಡಿದ. "ಹೆಸರು ಬರೆದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಲ ಬರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬರೆದು ಒಣಗಲು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ. (ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗನಿಗೆ ಬಿಸಿಲು ಬೇಕು) ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಏನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ! 'ನಾರಾಯಣ ಮಯ್ಯ ಕೆ. 'ತನ್ನ ಹೆಸರು ಬರೆದಿದ್ದ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಮಲ ಎಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದ. ನಾನು ಗೌಜಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅವನು ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ದೂರಿತ್ತ: 'ಅವರು ಹೆಸರು ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿದ್ದು, ನಾನು ಬರೆದೆ. ಕಮಲ ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿದ್ದು - ನಾನು ಬರೆದೆ!' ಹೆಸರು ಬರೆಸಲು ಹೋದವ ಹೆಸರು ಒರೆಸಲು ಹೇಳಿದೆ. ಹೇಗೆ - ಮರಿಮಯ್ಯ!

ಮದುವೆ ಮಂಟಪ ಮಂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಯ್ಯರುಮಯನೇ. ಅವರ ಮಂಟಪ ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯೇ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಂಟಪದ ಕಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವೇರಿಸುವಂತೆ ಹಾವೇರಿಸುವುದೂ ಮಯ್ಯರ speciality. ಪ್ರತಿ ದಿಬ್ಬಣದ ಕಡೆಯವರೂ, ಮಯ್ಯರ ಹಾವಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಪೆಚ್ಚಾಗುವವರೇ. ನಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಹಾವುಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಸಾರವಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ನಿಜವಾದ ಹಾವು ಬಂದಾಗಲೂ ವೃದ್ಧ ಪುರೋಹಿತ ಐತಾಳರು "ಇದು ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನ ಕಿತಾಪತಿ ಅಲ್ಲೆಯ" ಎಂದು ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಯಳುಗಿದರು (ಅವರ ಉಗುಳಿಗಿಂತ ಮಂತ್ರವೇ ಜಾಸ್ತಿ) ಮತ್ತೆಯಾರೋ ಅವರನ್ನು ಹೋಮದ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದು

ಬಚಾವ್ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಂಗತಿ ನಡೆದದ್ದು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ. ಗಂಗಾಧರರಾಯರ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ. ಈಗ ಅವರ ಮಗ, ಮಯ್ಯರ ಶಿಷ್ಯ - ಸೆವೆಂತಿನಲ್ಲಿ!

ಮದುವೆ ಅಂದಾಗ ಊಟದ ನೆನಪು ಬಂತು. ಮಯ್ಯರ ಕಲೆಗಾರಿಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಮೆರೆಯುವುದು ಅವರು ಸಾರು ಬಡಿಸುವಾಗ ಬಡಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಸಾರಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ತನ್ನ ರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಎಂದೂ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಉಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚಿಸರು. ಬಂಗಾರದ ಚೈನ್ ಮಿರುಗಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೇ, ಸಾರ್ ಸಾರ್ ಅನ್ನುತ್ತ ಬಡಿಸುವರು, ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರು 'ಬಿಟ್ಟು ಹಾಕಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ'. ಕೈಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿ ಹೊಯ್ಯರು ಮಯ್ಯರು. ಎಷ್ಟೇ ಸಣ್ಣ ಎಲೆಯಾದರೂ ಎತ್ತರ ತಗ್ಗು ನೆಲವಾದರೂ ಗೆರಟೆಯ ಸೌಟಾದರೂ ಮಯ್ಯರ ಸಾರು ಮೇರೆತಪ್ಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರವಾಗದು. ಆಗ ಅವರು ಪ್ರತಿ ಅಂಗುಲ ಕಲೆಗಾರ. ಮುನ್ನೂರು ಜನಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ಸಾಕು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ 'ಇಲ್ಲಿ ಉಂಚ ಸಾರ್' ಎಂದು ಚೀರರು. ಧರ್ ಧರ್ ಸದ್ದು ಮಾತ್ರ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಾರಾಟದ ವೈಭವವನ್ನು ಮಯ್ಯರು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನಿಂತು ವಿಶೋಬನಂತೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವರು.

ನವರಾತ್ರಿಯ ದಿನಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೈಂಟರ್ ಹುಲಿಮಂಡೆ ಬಾಲಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಯಂಕರ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹುಲಿ ಮಂಡೆಗಳನ್ನು ಬೇಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದರೆ ದನಕರು ನಾಯಿಗಳು ಅತ್ತ ಸುಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮೇಕಪ್ ಮಾಡಿದ ನಾಟಕ ಭದ್ರವೇಷಗಳಿಗೆ ಒಂದಾದರೂ ಬಹುಮಾನ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಯಾವ ರಾಕ್ಷಸರು ಯಾವ ಗಣ ಅವರ ನಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಯ್ಯರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ 'ಉಮ್ಮಪ್ಪ, ಮಯ್ಯರಿಗೇ ಗೊತ್ತು' ಎನ್ನುವರು. 'ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಬೋರ್ಡು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಬಹುಪಾಲು ಮಯ್ಯರಿಂದಾಗಿಯೇ!

ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವದ ಸೀಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು portable ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ, ಸಾಗರಗಳನ್ನೂ, ಮಡಚಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೂ ಆಕಾಶವನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂತಹ ಕಾಟುಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನೂ ಜರಿ ಬೇಗಡೆ ಸುತ್ತಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ 'ಮಯ್ಯರ ಸಿಂಹಾಸನ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಶಕುಂತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿಹರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಮಯ್ಯನಿರ್ಮಿತ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕೌರವನಾಗಿ ನಗೆಗಿಡಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅವರು ಬರೆದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳು ಹಿಡಿದು ಹಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಶೋಕನಾಗಿ ಅವರ ಹೊಂಗಾರ ಬೇಗಡೆಕತ್ತಿಯನ್ನು ಲಟಕ್ಕನೆ ಮುರಿದು ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಆಯುಧಗಳು ಹಲವಾರು. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಆಯುಧವಿಲ್ಲ. ಚಾಪ, ಶೂಲ, ಮುದ್ದರ, ಖಡ್ಗ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಗದೆ, ಚಕ್ರ, ಪಲಾಯುಧ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು. ಶಾಲೆಯ ಆಫೀಸು ರೂಂನಲ್ಲಿ 'ಕಾಲಿಡಲು ತೆರಪಿಲ್ಲ.' ಅಪ್ಪ ಎಷ್ಟು ಸಾಚಾ ಕಾಣುತ್ತವೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು

ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಬಂದರು. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೈಂಟರ್ ಒಬ್ಬ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟ್ಸ್.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಯ್ಯರಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಹೇಳಿದರೂ ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ 'ಗಂಡಸರು' 'ಹೆಂಗಸರು' ಬರೆದು ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿದರೂ ಅವರೆ (ಮಸಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು ಬೇರೆಯವರವು). ಆದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಅವರಿಗೆ P W N ಯವರು ಹೆದ್ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ Dividing-line ಹಾಕಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಎಂದು ತಿಳಿದರೋ ಏನೋ. (ಮೈಲು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅವರು ಬರೆದದ್ದಿದೆ. ಆದರೂ) ಅಥವಾ ಬಿಲ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಲು ತಡವಾದೀತು ಎಂದೋ, ಅಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರು.

★★★

ಮೊನ್ನೆ ಎರಡನೇ ಶನಿವಾರ ಶಾಲೆಯ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ - ಮಯ್ಯರು ಒಂದು ಜಾತಿ ರಪ ರಪನೆ 'ಕಡೇ ದಿನ, ಕಡೇ ದಿನ' ಎಂದು ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ರಾಶಿ ಒಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ (ಬಣ್ಣ ತಾಗದೆ) ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಉದ್ದಿಗ್ಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಏನೋ ಡಿಪ್ರೆಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅಳುಕಿದೆ. ಆಗ ಅವರೇ ತಮಗೆ ತಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಬಂದ ಪತ್ರ ತೋರಿಸಿದರು. ಅದರ ಸಾರಾಂಶ ಹೀಗೆ: "ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದರೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ." "ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಅಂತೆ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ - ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾನು ಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಇವತ್ತೇ ಬಿಟ್ಟಾಯಿತು - ಇವತ್ತೇ ಕಡೆ ದಿನ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಚಾಕು - ಚಿತ್ತ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜಿ ಕೊಟ್ಟಾಯಿತು" ಎಂದು ಕುಂಚ ಹಿಡಿದರು. (ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಸ್ಟರೇ - ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.) "ಎರಡೂ ಥಿಯೇಟರುಗಳ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಆ ರಾಶಿ ನೋಡಿ, 'ಈ ದಿನವೇ ನೋಡಿ'".

❖❖❖

ಪಿಶಾಚ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ
ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೀಗ
ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗಳ ನಡುವೆ
ಅಂತರ ಪಿಶಾಚಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ!

- ಸಿ.ಪಿ.ಕೆ.

ಐದು ಹಲಸಿನ ಬೀಜಗಳು

- ಶಿವು (ಉರುಘ್ ವತ್ಸನ)

ಆ ಶುಕ್ರವಾರ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಗನ ಮುಂಜೆ. ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೇನೇ ಬಂದ್ವಿಡು ಅಂತ ಶಾಂತು ಮೊದಲೇ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಗುರುವಾರ ಸಂಜೆ ಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಎಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಘಂಟೆಗೆ ಎಲೆ ಹಾಕಿದರು. ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಜಯನಗರದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಡಿಯಾರದ ಚಿಕ್ಕಮುಳ್ಳು ನಾಲ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.. ಶರಲೇಖ ಯಾವುದೋ ಗಾಢ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. 'ಸರಿ, ಹೊಸ ಕೇಸು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಅವನೇ ಹೇಳಾನೆ' ಅಂದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದೆ.

ಆ ಸಂಜೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಶರಲೇಖ ತನ್ನ ಹೊಸ ಕೇಸಿನ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

'ಇದೊಂದು ಬಹು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೇಸು ವತ್ಸನ. ಇಲ್ಲಿತನಕ ಆಗಿರೋದನ್ನ ಚುಟುಕಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಜೆ ನೀನು ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳು ಆಕೆ. ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ತರುಣಿಯರ ಜೊತೆ ಇದಾಳಂತೆ ಅವಳು. ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಯಾರೋ ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಮಾಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರಂತೆ. ಭೂತಚೇಷ್ಟೆ ಅಂತ ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮೂವರೂ ತುಂಬಾ ಹೆದರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ. ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ನಾನು ಆ ಮೂವರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೂ ಅವಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಮೂರು ಜನ ಹುಡುಗೀರೂ ಒಂದೇ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪನೀಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು. ಇವತ್ತು ಸಂಜೆ ಏಳು ಘಂಟೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದೀನಿ. ಇನ್ನೇನು ಆರೂ ಮುಕ್ಕಾಳಾಗ್ತಾ ಬಂತು. ಹೊರಡುಕ್ಕೆ ರೆಡೀನಾ' ಅಂತ ಶರಲೇಖ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

'ಬ್ಯಾಟರಿ ತರಹಾ ನಾನೂ ಸಹಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಎವರೆಡಿ' ಅಂತ ಒಂದು ಪಿಜೆ ಮಾಡಿ, 'ಆದರೆ ನನಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು' ಎಂದು ಮುಂದುವರಿಸಲು ನೋಡಿದೆ.

'ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾರೀಲಿ ಮಾತಾಡೋಣ. ನಡಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಸಾಕು ಅವರ ಮನೆಗೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಕಾಫಿಲೋಟಾನೂ ಇಸುಗೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಡುಕ್ಕೆ ಹೋದ. ನಾನು ಷರಟನ್ನ ಟೀ ಷರ್ಟಿಗೆ ಬದಲಿಸಿ, ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಧರಿಸಿ ರೆಡಿಯಾದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಯುವತಿಯರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇಂತಹದರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಂತೆ. ಹಾಗಂತ ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪು. ಬನಶಂಕರಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ

ಶರಲೇಖನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಾನು ನನ್ನ ಹಲವು ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಮೂರುಜನ ಹುಡುಗೀರಿಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತೈದರ ಹರಯದ ಸುಮಾರು. ಮೊದಲನೆಯ ಶರುಣಿ ಐಶ್ವರ್ಯಾ ಪೈ. ಉಡುಪಿ ಹುಡುಗಿ. ಎರಡನೆಯನವಳು ಸೌಮ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ್. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಅವಳ ತವರೂರು.. ಮೂರನೆಯಾಕೆ ಅಪ್ರೋಜ್ ಫಾತಿಮಾ...ಭಟ್ಟಳದ ಕನ್ಯೆ. ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮೂರುದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಆಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿತಂತೆ. ಅದನ್ನ ಮೊದಲು ನೋಡಿದ್ದು ಅಪ್ರೋಜ್. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹೊರಗಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಾಗ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ರಂಗೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖದ ಚಿತ್ರ. ಆ ಮುಖದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಮೂಗು ಹಾಗೂ ಎರಡು ಕೋರೆದಾಡೆಗಳಿರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಹಲಸಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರಂತೆ. ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ನಿಂಬೆ ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕುಂಕುಮಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ. ಅಪ್ರೋಜ್ ಮಿಕ್ಕ ಇಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಧೈರ್ಯಸ್ಥೆ. ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ ಗಾಬರಿ ಆಗದಿರಲಿ ಅಂತ ಒಂದು ಪೊರಕೆ ಮೊರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಳಂತೆ. ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೂ ಈ ಹಲಸಿನ ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಇನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳಂತೆ. ಸೌಮ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಯಾವ ಸದ್ದೂ ಇಲ್ಲದೇ ತನ್ನಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿದಳಂತೆ.

ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಹಾದಿ ಏನು ಅಂತ ಚಿಂತಿಸಿದರಂತೆ. ಆಗಲೇ ಐಶ್ವರ್ಯ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, 'ನೋಡಿ, ಇಂತಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ನಂಬಿದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮಂಡೆ ಬೋಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೋ ಎಂತದೋ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಪತ್ತೇದಾರರ ಕೆಲಸ, ಗೊತ್ತಾಯ್ತೋ? ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೋಸ್ತಿ ಶರಲೇಖ ಅಂತ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆ ಪತ್ತೇದಾರ ಇಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ.' ಅಂತ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಐಶ್ವರ್ಯ ಆ ಹಲಸಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನ ಶರಲೇಖನಿಗೆ ತೋರಿಸುಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಳಂತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದ ನಂತರ ಶರಲೇಖ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನಂತೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿನ ಶರಲೇಖನಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಯುವತಿಯರ ಮನೆ ತಲುಪಿದೆವು.

ಪುಟ್ಟ ಮನೆಯಾದರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಟ್ಟಡ. ಪುಟ್ಟ ತೋಟ ಬೇರೆ. ಗೇಟನ್ನು ದಾಟುವಾಗಲೇ ಶರಲೇಖ ತನ್ನ ಭೂತಗನ್ನಡಿಯನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಕಂಡಕಂಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದದ್ದು

ಐಶ್ವರ್ಯಾ ಪೈ. ಬಹು ಸುಂದರ ಯುವತಿ ಆಕೆ. ಶರಲೇಖ ಈ ತರುಣಿಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳದಿದ್ದು ನನಗೇನೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ ಶರಲೇಖನಿಗೂ ಎಣ್ಣೆ ಸೀಗೇಕಾಯಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ. 'ಹೃದಯದ ಭಾವನೆಗಳು ಬುದ್ಧಿಯ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ' ಎಂಬುದು ಅವನ ವಿಚಿತ ನಂಬುಗೆ.

ವರಾಂಡಾ ದಾಟಿ ಅವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಲ್ ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆವು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತರುಣ ಬಂದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಳು. 'ನಾನೇ ಸೌಮ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ್. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಂದಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು.' ಎಂದು ಆಕೆ ನುಡಿದಳು. ದನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇತ್ತು. ಶರಲೇಖ 'ಅಪ್ರೋಜ್ ಎಲ್ಲಿ?' ಅಂತ ಸೌಮ್ಯಳನ್ನ ಕೇಳಿದ.

ಸೌಮ್ಯ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಐಶ್ವರ್ಯಾ ಬಾಯಿಹಾಕಿ 'ಅವಳು ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಡೆಪ್ಯುಟಿಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅವಳು ಇದ್ದು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಲು ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಶರಲೇಖ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಮೂರೂ ಹುಡುಗಿಯರ ಸಂಬಂಧಿಗಳು, ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರು, ಇವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿ ವಿವರವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಕಲೆ ಹಾಕಿದ. ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೆಯೂ ಸಹಾ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯಾಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನಂತೆ.

ಅನಂತರ ಶರಲೇಖ ಎದ್ದು ನಿಂತು 'ಏನೂ ಹೆದರ ಬೇಡಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ವಿವೇಕ್ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯ. ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಸ್ಟೆಷಲ್ ಬೀಟ್ ವ್ಯಾಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಂಗೋಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನನಗೆ ಮೋಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ. ತಕ್ಷಣ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಗುಡಿಸಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕ್ಲೂ ಸಿಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳುಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆ ಯುವತಿಯರಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆವು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶರಲೇಖ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೇನೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

'ಸೌಮ್ಯ ತೀರಾ ಹೆದರಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಐಶ್ವರ್ಯಾಳ ಭಯ ಬರೀ ನಟನೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ.' ಅಂತ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಶರಲೇಖ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

'ನಿನ್ನ ಥಿಯರಿ ಏನು?' ನಾನು ಶರಲೇಖನನ್ನ ಕೇಳಿದೆ.

'ಪೂರ್ತಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಆಗುವವರೆಗೆ ಥಿಯರೈಸ್ ಮಾಡಬಾರದು ಅನ್ನೋದು ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಯ ಮಾದಲ ಪಾಠ' ಅಂದ. ಮನೆ ಸೇರಿದೆವು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರೂವರೆಗೇ ಶರಲೇಖನ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗಾಯಿತು. ಶರಲೇಖ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು 'ಈಗಲೇ ಬರುತ್ತೇವೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅವರ ಮನೆಗೆ

ಜಿರುಸಿನಿಂದ ನಡೆದವು. ಗೇಟನ್ನು ದಾಟಿದ ತಕ್ಷಣ ರಂಗೋಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಭಯಾನಕವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಚಿತ್ರ. ಶರಲೇಖ ಬೇಗ ಭೂತಗನ್ನಡಿ ತೆಗೆದು ಒಂದೊಂದೇ ಹಲಸಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತಿಳಿ ಮಂದಹಾಸ ಮಿಂಚಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದವು.

ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಸೌಮ್ಯ ಕಾಫಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಏರ್ಪರ್ಪು, 'ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನೀವು ವಾಪಾಸು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಊರಿನಿಂದ ಕಾಲ್ ಬಂದಿತ್ತು. ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಸೌಖ್ಯ ಇಲ್ಲ ಅಂತೆ. ಇವತ್ತೇ ನಾನು ಡೇ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಥಾಂಕ್ಸ್ ಆಯ್ತು. ಎಂತ ಮಾಡುದಕ್ಕೂ ಕಾಣದೆ, ಒದ್ದಾಡ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನೀವು ದೇವ್ರ ಹಾಗೆ ಬಂದ್ರಿ.' ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನ ಹೇಳಿದಳು.

ಸೌಮ್ಯ ಶರಲೇಖನನ್ನು ಕುರಿತು 'ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣ ಅಂತೀರಿ ಅಂಕಲ್?' ಅಂತ ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ಶರಲೇಖ 'ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಬೇಡ. ಇವತ್ತು ಸಂಜೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೊಂಚು ಕಾದು ಈ ಕೀಟಲೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೇವೆ' ಅಂದ. 'ಅಯ್ಯೋ, ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕೆ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಇರೋದು? ಹೇಗಿದ್ದ್ರಾ, ಎರಡು ಕೋಣೆ ಖಾಲಿ ಉಂಟಲ್ಲಾ? ನೀವಿಬ್ಬರೂ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬೇಕಾದಾಗ ವೆರಂಡಾದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿ, ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ಬೋದು' ಎಂದಳು ಐಶ್ವರ್ಯ.. ಕೊನೆಗೆ ಅದೇ ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು.

ಅವತ್ತು ಸಂಜೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂಭತ್ತು ಕಾಲಿಗೆ ಮೆಸ್‌ಗೆ ಹೋದವು. ಸೌಮ್ಯ ಕಾತರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನ ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹತ್ತೊವರೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೌಮ್ಯ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದನಂತರ, ನಾನು ಶರಲೇಖನನ್ನು ಕುರಿತು 'ಮುಂದೇನು?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. 'ಹೊಂಚೂ ಇಲ್ಲ, ಗಿಂಚೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೋ. ಏನಿದ್ದರೂ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ' ಅಂದ ಅವ. ನಾನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮಲಗಿದೆ.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರೂವರೆಗೇ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ಹೋದೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಶರಲೇಖ ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಮನೆ ಮುಂದಿನ ರಂಗೋಲಿರಹಿತ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ನೆಲ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಸೌಮ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದವು.

ಮುಂದಿನ ಮೂರು ದಿನಗಳೂ ಡಿಟ್ಟೋ. ಸಂಜೆ ಹೋಗೋದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಖಾಲಿ ನೆಲ ನೋಡಿ ವಾಪಸ್ಸಾಗೋದು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಅಂದು ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಶರಲೇಖ, 'ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೀಟಲೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ಇದು ಮರುಕಳಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ ನಂತರ, ಮುಂದುವರಿಸಿ

‘ಅಂದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ವಿಸ್ ಛಾರ್ಜಸ್‌ಗೆ ಒಂದು ಬಿಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ . ಇಗೋ ಕೊಳ್ಳಿ ಬಿಲ್ಲು ‘ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷೋಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಲಕ್ಷೋಟಿ ತೆರೆದು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಐಶ್ವರ್ಯಳ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಸೌಮ್ಯಳಿಗೂ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ‘ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿತು ಇದು?’ ಅಂತ ಇಬ್ಬರು ತರುಣೀರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಏನಾಗ್ತಾ ಇದೆ?’ ಅಂತ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಸೌಮ್ಯ ಆ ‘ಬಿಲ್ಲ’ ನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಳು. ಆ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ. “Phasmophobia” ಅಂತಿತ್ತು.

ಶರಲೇಖ ತನ್ನ ವಿವರಣೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ.

‘ಶುಕ್ರವಾರದ ಸಂಜೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಾಗ ಅವಳು ತಂದ ಹಲಸಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಬೀಜಗಳು ಅಂತ ಗುರುತಿಸೋದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದರ ಮೇಲೂ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಾಸ್ ಗುರುತು ಹಾಕಿದೆ. ಐಶ್ವರ್ಯ ಮಾತನಾಡಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿ. ಐಶ್ವರ್ಯಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕೂಡ. ಅವನು ಐಶ್ವರ್ಯಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕನ್ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಿದ ‘ಪಾಪ ಹುಡುಗಿಯರು ತುಂಬಾ ಹೆದ್ರಿದಾರೆ, ಮಾರಾಯ. ಏನಾದ್ರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುದಲ್ವಾ ಅಂತ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ. ಐಶೂ ನಾಡ್ಡು ಉಡುಪಿಗೆ ಬರ್ತಾಳೆ. ಆದಿತ್ಯವಾರ ಕುಂಬಾಶಿಯಲ್ಲಿನ ಆನೆಗುಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜೆ ಉಂಟು’ ಅಂತಲೂ ಹೇಳಿದ. ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಸಂಶಯ ಶುರುವಾಯಿತು. ಐಶ್ವರ್ಯ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವಳಿದ್ದರೆ ಯಾಕೆ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೊಳೆಯಿತು. ಮುಂದೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕೋಣ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಪ್ರೋಜ್ ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದನ್ನೂ ಐಶ್ವರ್ಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನನ್ನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಏಕೆ? ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ರಂಗೋಲಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾದ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಬೀಜಗಳ ಮೇಲೂ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಾಸ್ ಗುರುತು ಇತ್ತು. ಅಂದರೆ ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಳಗಿನವರ ಕೆಲಸ ಅಂತ ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಒಳಗಿನವರು ಅಂದರೆ ಯಾರು. ಆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಪ್ರೋಜ್ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೌಮ್ಯಳೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಸುತ್ತುಬಳಸಿನ ಕೆಲಸ?

ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದೆ ಎಂದೋ ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದ ಫ್ಯಾಸ್ಮೋಫೋಬಿಯಾ ಎಂಬ ಮಾನಸಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯ ನೆನಪು ಬಂತು. ಈ ಸೂಚನೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ದೆವ್ವ ಭೂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಾ ಕಾರಣ ಹೆದರಿಕೆ ಇರುತ್ತಂತೆ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಜಪ್ಪಯ್ಯಂದರೂ ಖಾಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಮಲಗುಕ್ಕೆ ಆಗುಲ್ಲವಂತೆ. ಬಹುಶಃ ಸೌಮ್ಯಳಿಗೆ ಈ ಸಿಂಪ್ಟಮ್ಸ್ ಇರಬಹುದೇ...? ಇತ್ತು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ವಿಧ್ಯಮಾನಗಳೂ

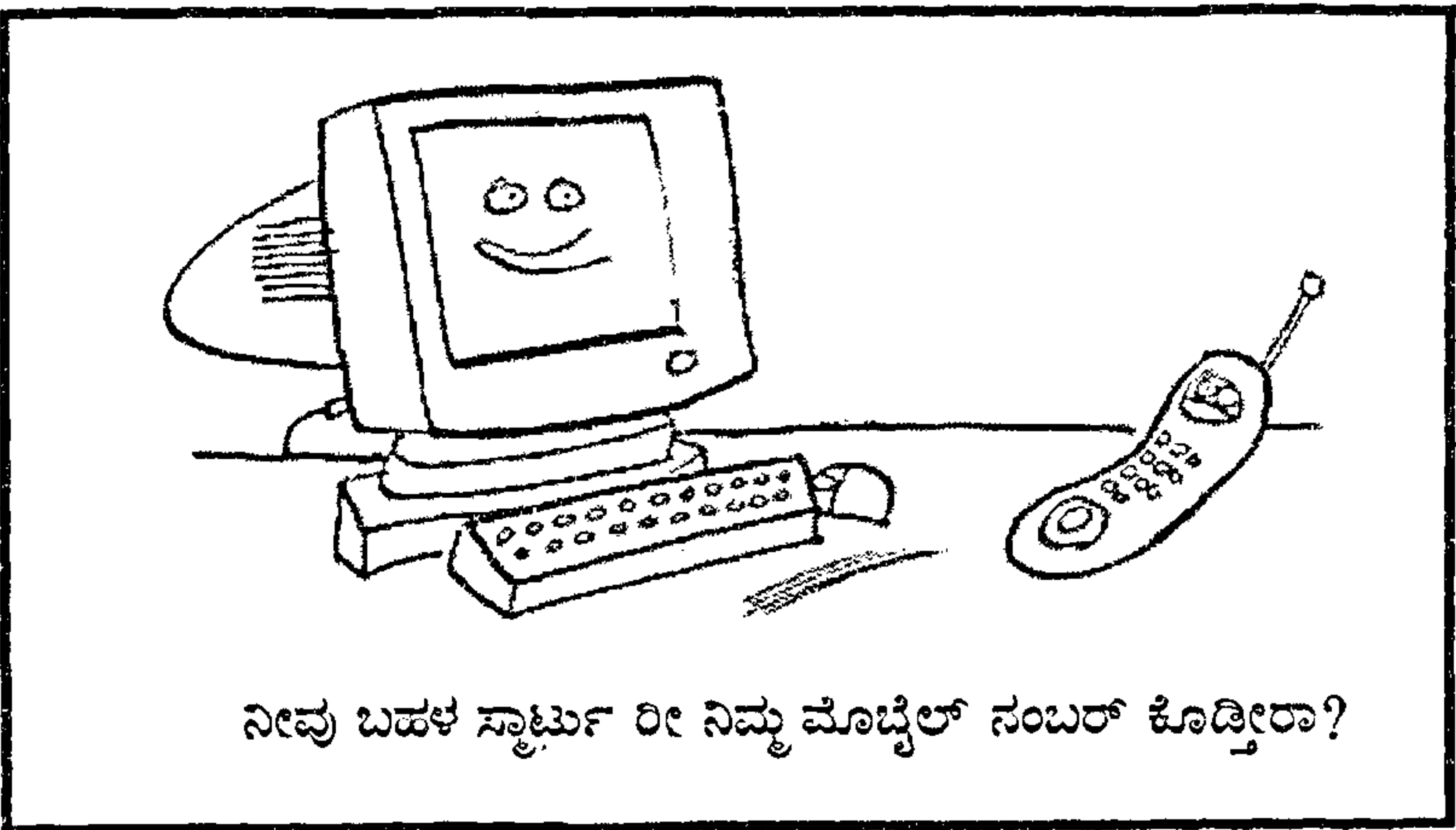
ಸರಿಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದವು. ಗೆಳೆತಿಯರು ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ, ಹೆದರಿಕೆ ಗೆಳೆತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬಳೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದ ಉಭಯಸಂಕಟ. ಯಾರಾದರೂ ನಂಬಿಕಸ್ತ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಹೋಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ.. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ಈ ಹೂಟ ಹೂಡಿರಬಹುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊಂಚು ಗಿಂಚು ಏನೂ ಬೇಡ ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗು ಅಂತ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಊಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ನೆಲ ಬೀಜರಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಊಹೆಗೆ ಪುರಾವೆ ಸಿಕ್ಕಹಾಗಾಯಿತು. ನನ್ನ ಬಿಲ್ ಓದಿ ಐಶ್ವರ್ಯಳ ಕೆನ್ನೆ ಕೆಂಪಾದದ್ದು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವಳೇ ಈ ಸಂಚಿನ ರೂವಾರಿ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಹೊರಡೋಣವೇ ವತ್ಸನ ಅಂದ ಶರಲೇಖ.

‘ಒಂದು ನಿಮಿಷ, ತಡೀರಿ.’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಐಶ್ವರ್ಯ ಊರಿನಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗ್ ಬಿಚ್ಚಿ ಒಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತೆಗೆದು ‘ಇದು ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಭಾವನೆ’ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಶರಲೇಖನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

‘ಏನಮ್ಮಾ ಇದು?’ ಶರಲೇಖ ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

‘ಅದೊಂದು ಗಿಫ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಪರ್, ಅಂಕಲ್ - ಊರಿಂದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲಸಿನ ಹಪ್ಪಳ, ಹಲಸಿನ ಸೋಂಟಿ, ಹಲಸಿನ ಸಿಹಿಯಪ್ಪ, ಹಲಸಿನ ಪಾಯಸ, ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಡೀಸ್ ಉಂಟು, ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಿ’ ಎಂದು ಮನಮೋಹಕವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

ನಾವು ಆ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯಳ ಆ ನಗುವನ್ನು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮನೆಯತ್ತ ನಡೆದವು. ಹತ್ತಿರದ ಬಲಮುರಿ ಗಣಪನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಆಯೋಜಿಸಿರುವ

ಪಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ
ನಗೆ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ 2007

ನಾಡಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನಗೆಬರಹಗಾರ ಪಡುಕೋಣೆ
ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ ನಗೆ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು
ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಆಯೋಜಿಸಿದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

1. ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು
2. ಲೇಖನ ಪುಲ್‌ಸ್ಟೇಪ್ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ 4ರಿಂದ 6 ಪುಟಗಳಿರಬೇಕು.
3. ಉತ್ತಮವಾದ ನಗೆಲೇಖನಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ (ರೂ.1000/-), ದ್ವಿತೀಯ (ರೂ. 750/-) ಹಾಗೂ ಮೂರನೇ (ರೂ. 500/-) ಬಹುಮಾನಗಳಿರುತ್ತವೆ.
4. ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ವಿಶೇಷಾಂಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.
5. ತೀರ್ಪುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ನಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.
6. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲ, ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
7. ಲೇಖನಗಳನ್ನು : ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ, 'ಸುಕೇಶವ' ನಂ. 96, 2ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ ಬಡಾವಣೆ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068 ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
8. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಕೊನೆಯ ದಿನಾಂಕ 31.10.2007.

ಜಾಹೀರಾತಿನ ಕಿರಿಕಿರಿ

- ಅರುಂಧತಿ ಜೋಶಿ

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ, ಒಂದೇ ಸಮ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ನಾಲಕ್ಕು ಲೆಕ್ಕರ್ ಮಾಡಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮ, ಗಂಟಲು ಒಣಗಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಮನೆ ತಲುಪಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಡದಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾಫಿ ಹೀರಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡಬಹುದೆಂದು ಹಗಲುಗನಸು ಕಾಣುತ್ತ, ಗೇಟು ತೆಗೆದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದೆ, ಒಳಗೆ ಗಂಟಿತಬ್ಬವಾದರೂ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕವಾದರೂ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಕಾದು ನಿಂತು ಮತ್ತೆ ಬಟನನ್ನು ಒತ್ತಿದೆ. ಒಳಗಡೆ ಗಂಟೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಬೆಟರ್ ಹಾಫ್ ಮಾತ್ರ ನಾಪತ್ತೆ. “ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳವ್ವಾ, ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ. ಡ್ಯೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಬೀಗದ ಕೈ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಬಂತಲ್ಲ” ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ. ಬೀಗದ ಕೈಗಳು ಡ್ಯೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಇರ್ತಾವೆ. ಆದ್ರೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಮುಜುಗರ. ಹಾಯಾಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರಾದ್ರೂ ತೆಗೆದರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಗು ಮೊಗದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಮಜಾನೇ ಬೇರೆ.

ಅಷ್ಟಲ್ಲೇ “ಅಯ್ಯೋ! ಆಗ್ಲೇ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿದೀರಾ! ಅಂತಿರೋ ಪರಿಚಯದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಾಕೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲೂ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಪಾರ್ಸಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಂಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಎಳೀತಾ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂತಳು. “ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡಿರೀಂದ್ರೆ” ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೂ ಕಾಯದೇ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಚೀಲಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಳು. ನನ್ನ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸು ನೆಲದ ಮೇಲಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಬಲಗಾಲಿಟ್ಟು ಬಳುಕುತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಳು. ಆಜ್ಞಾಕಾರಿ ಪತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಪಾರ್ಸಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಂಡ್ಬಂದಾಗ ನನಗೊಂದು ಅನುಮಾನ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಪಾರ್ಸಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಂಡ್ಬಂದಾಗ ಇವಳಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತು? ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಎದುರುಗಡೆ ಏನೂ ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೆತ್ತರದ ಪಾರ್ಸಲ್‌ಗಳ ಗುಡ್ಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದಿರುವಾಗ, ತಡವರಿಸುತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುತ್ತ, ಬೂಟು ಕಾಲಿನ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ; ಸೋಫಾ ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಪಾರ್ಸಲ್‌ಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಸಿದೆ.

“ಅಲ್ವೇ! ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾ?! ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿತ್ತು?” ಎಂದು ನನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ. “ಅಲ್ಲಾರೀ... ನಿಮಗೆ ವೇತನ ಆಯೋಗದ ಪರಿಷ್ಕರಣದಲ್ಲಿ (ಸ್ಯಾಲರಿ ರಿವಿಶನ್) ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಬಳ ಸಿಕ್ಕಲ್ವಾ? ಮತ್ತೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

“ಬಿಗ್ ಬಜಾರ್”ನಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ ಹಾಕಿದಾರೆ. ಎರಡು ಸೀರೆ ಖರೀದಿಸಿದರೆ ಎರಡು ಸೀರೆ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಮನೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲ 40% ಕಡಿತದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡ್ತಿದಾರೆಂದು ಹಾಕಿತ್ತಲ್ಲವೇ?... ನನಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಖರೀದಿ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೆ.”

ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್ ಎವರೆಸ್ಟ್ ಶಿಖರ ಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ತಿರಂಗಿ ಧ್ವಜ ಅಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ವಿಜಯದ ಆನಂದವಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ವಿಜಯೋಲ್ಲಾಸ ತೊಟಕುತ್ತಿತ್ತು.

“ಆಯ್ತು ಬಿಡು. ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತೆಂದು ಅಮ್ಮಾವ್ರ ಹೇಳಬಹುದೇ!” ಅಂದಾಗ ಅವಳ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷಾನೂ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬರೋ ಅವಾಂತರಾನೇ ಬಿಡಿ. ಬಂದದ್ದು ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಡಬಲ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿರಾಳೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಡಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನನ್ನದೇ ಪೀಸ್ ಆಫ್ ಮೈಂಡ್ ಪೀಸ್ ಪೀಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಹುಡುಕಿದರೆ, ಸಾರಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವ್ಯಾವದಕ್ಕೋ ನಿಷೇದಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಗೆ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ!?

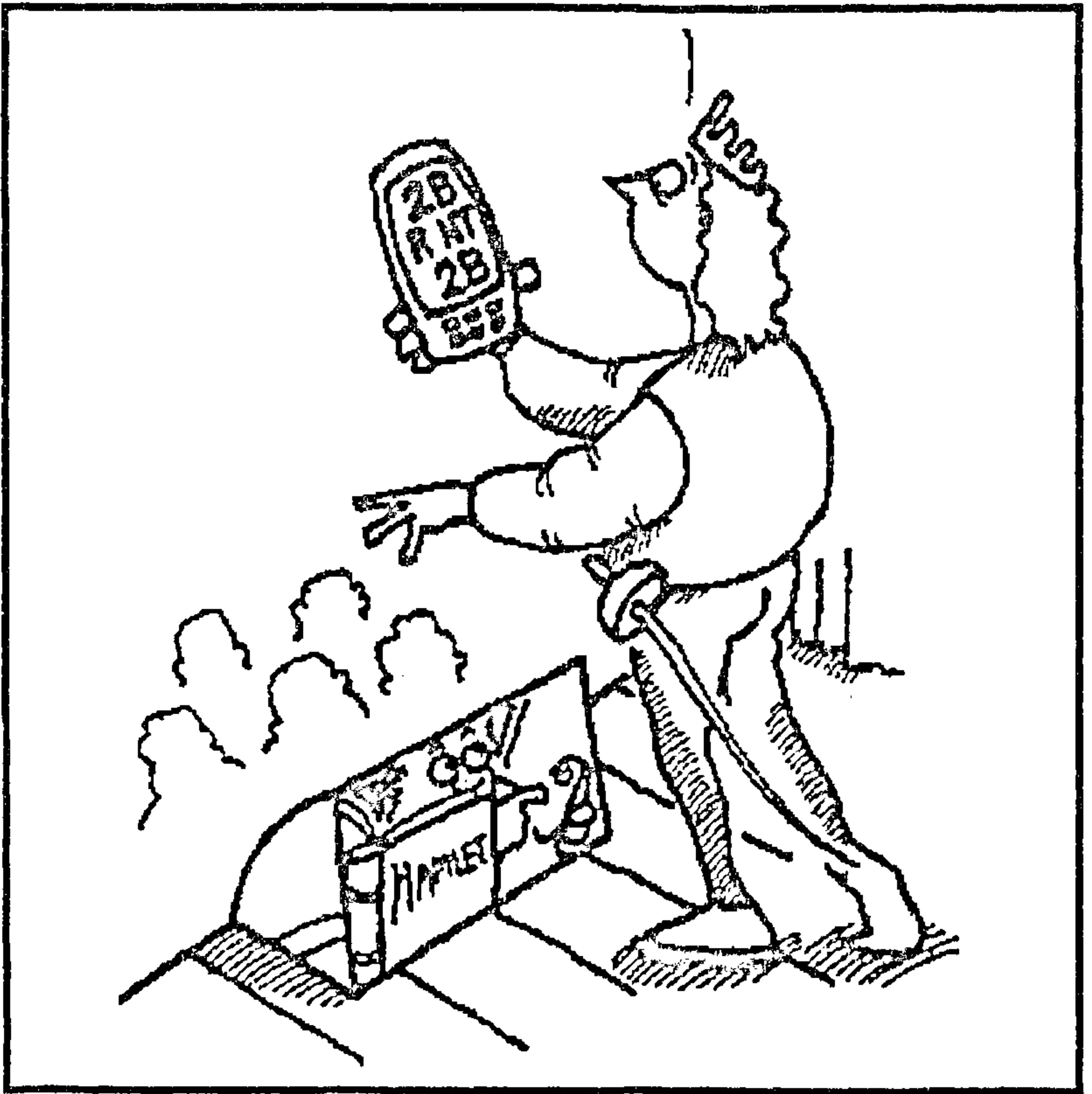
ಬೆಳಗಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಪತ್ರ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅದರಿಂದ ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ಸುರಿಮಳೆ - ಹಳದಿ, ನೀಲಿ, ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣಗಳ ಪುಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಅಳತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದುರುತ್ತವೆ. “ಸುಭಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿ ಸುಭಿಕ್ಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ”, “ಆ ಮಾಲಿನಲ್ಲಿ (mall) ಈ ಮಾಲು ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಇದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಾರಾಟದ ವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಮತ್ತು ಪರ್ಸ್ ಎರಡನ್ನೂ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರ ತಂತ್ರವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಇದರ ಬಿಸಿ ತಗಲುವುದು, ಪಾಪ!, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಅಂದ್ಕೊಂಡ ಬಡಪಾಯಿಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲೇ?!

ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನಲ್ಲೇ ತರ್ಕ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಕರೆಗಂಟಿಯ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತ ಚಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತ್ ಕೇಶವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಾಗ ಗುರುತು ಹತ್ತದೆ ಮಿಕ ಮಿಕ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ. ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದೀನಲ್ಲ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಬಹಳ ಬದಲಾಗಿದ್ದ. ನಾನು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ “ದೀಪಕ್ ಗುರುತು ಹತ್ತಿಲ್ಲೇನೋ? ನಾನು ಕೇಶವ.” ನನಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗಿದ್ದ ಸೊಂಪಾದ ಕೂದಲಿಗೆ ಅವನಮ್ಮ ಚುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಕೂದಲು ಮಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. “ಹೌದು, ಮಾರಾಯ! ತುಂಬ ಬದಲಾಗಿದ್ದೀಯ. ಒಳಗೆ ಬಾ” ಎಂದು ಉಪಚರಿಸಿದೆ. “ನಿನ್ನ ಕ್ರಾಪಿಗೆ (ಜುಟ್ಟಿಗೆ) ಏನಾಯ್ತು?” ಎಂದು ದುಃಖ ವಿಚಾರಿಸುವ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದೆ. ಅವನ ಅಳು ಮೋರೆ ನೋಡೋಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ.

“ಎನ್ನೇಲ್ಲಿ ದೀಪಕ್, ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲ ಅಂದುಕೊಳ್ಳೇಕು ಯಾವುದೋ ಹೇರ್‌ಡೈ ಮತ್ತು ಹೇರಾಯಿಲ್ ಜಾಹೀರಾತು ಟೀವಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದೆಂದೊಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೇಳದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ ಕಣೋ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಬೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀನಿ” ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದ.

“ಆಯ್ತು ಬಿಡಪ್ಪ... ಈಗೇನ್ನಾಡ್ಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ... ಟಿ.ವಿ.ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸೋ ವಿಗ್ ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಗ್ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸ್ಬಹುದಲ್ಲ. ವಿಗ್ ಹಾಕ್ಸೊಂಡಿದೀಯಂತ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ ಬಿಡು....” ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದೆ.

ಜಾಹೀರಾತುಗಳು ಜಗಜ್ಜಾಹೀರಾಗಿ ಯೆರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕಿಂದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನಮಾನ ದೊರಕಿರುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬೇಕೋ! ‘ದೇಶೇ, ಕಾಲೇ, ವರ್ತಮಾನೇ’ ಅವರವರ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲೇ.

ಪೆಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ತೀರ್ಪುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ಲೇಖನ

ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆ

- ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಮುಂಬಯಿನಲ್ಲಿ 40 ವರ್ಷಗಳ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದ ನಂತರ ನಿವೃತ್ತನಾದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಬೇರು ಬಿಟ್ಟೆ. ಅದೊಂದು ವಿಧವಾದ Cultural Shock. ಯಾಕೆ ಅಂತೀರ? ಮುಂಬಯಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ವಾಸ, ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲಸ. ದಿನದ ಬಹುಭಾಗ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ Socializing ಎಂಬುದು ಒಂದು ಅಪರೂಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದಿಲ್ಲದ ದಿನವೇ ಇಲ್ಲ. ನೆಂಟರು, ಇಷ್ಟರು, ಅವರ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಪರಿಚಯದವರು, ನೆರೆ-ಹೊರೆ ಹೀಗೆ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮವರೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಹಬ್ಬ/ಹರಿದಿನ, ಆರತಿ/ಅಕ್ಷತೆ. ಜತೆಗೆ ಜೀವಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು: ಮಗುವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಹಾಕುವುದು, ನಾಮಕರಣ, ಚೌಲ, ಮುಂಜಿ, ಮದುವೆ. ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದಂತೆ 50, 60, 70, 80... ತುಂಬಿದ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬಗಳ ಆಚರಣೆ - ಆತ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ Reminder! ಇದರ ಜತೆಗೆ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ, ಹೋಮ, ಹವನ, ಧಿಡೀರ್ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ವರ್ಷದ 365 ದಿನಗಳು ಸಾಲದು.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ Telegra m ಬಂದರೆ ಏನೋ ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿತಂದಿದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಇರುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲವೆ. ಆದರೆ, ಈಗ Mail Box ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಅರಿಶಿನ ಹಚ್ಚಿದ ಅಂಚೆ ಕಂಡರೆ ನನ್ನ ಎದೆ ಝಲ್ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಅನ್ನಬೇಡಿ. ಕಾರಣ ವಿವರಿಸ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ನೀವೂ ಖಂಡಿತ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸ್ತೀರ. ಯಾಕಂದರೆ, ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಿಮಗೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಅನುಭವ ಆಗಿರಬಹುದು. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆ. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕರೆದಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಹೋಗಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಒಣ ತತ್ವ ಬೇರೆ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಟೋನೇ ಗತಿ. ದುಪ್ಪಟ ಖರ್ಚು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಘಾತಕಾರಿ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಈ 'ಓದಿಸು'ವ ಪರಿಪಾಠ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಡುಗೊರೆ ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಹತ್ತಿರದವರಾದರೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಜೆಟ್. ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಸರಿದರೆ 100 ರೂ. ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನದಕ್ಕೆ 50 ರೂ. ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. "ಅಯ್ಯೋ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 50 ರೂ.ಗೆ ಏನು

ಬರತ್ತೆ'' ಎಂಬ ಧಾರಾಳತನ. ಅತೀ ಹತ್ತಿರದವರಾದರೆ 500, 1000ಕ್ಕೂ ಏರಬೇಕಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೊಡುವ ಗಿಫ್ಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಅಂತಸ್ತು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತೆ. ಮುಖ ನೋಡಿ ಮಣೆ ಹಾಕು ಅಂತ. God-menಗಳು ಮಾಡೋದು ಅದೇ ತಾನೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ಚೆನ್ನದ ಸ್ವಿಸ್ ಗಡಿಯಾರ, ನಮ್ಮಂತಹ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಘಮಘಮ ವಿಭೂತಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆ, ಹಾಗೆ.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಮೂರು - ನಾಲ್ಕು ಆಹ್ವಾನಗಳು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮಂತಹವರ ಚಿಂತೆ ವಿವರಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಂಚೆ ತೆರೆದೊಡನೆಯೇ ನಾನು ಮಾಡುವ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ - ಯಾರ ಮದುವೆ, ಎಲ್ಲಿ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಲ್ಲ. Small Brit ನಲ್ಲಿ No Presents Please ಎಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಂತ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಹಿಂದೆ, ಮುಂದೆ, ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕುವುದು.

ಅದಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಆಶಾಢಮಾಸ ಅಂದರೆ ಬಲು ಇಷ್ಟ. ಆ ತಿಂಗಳು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈಗೀಗ ಅದಕ್ಕೂ ಹೊಡೆತ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಯಾಕೆ ಅಂತೀರ? ಆಮೆರಿಕದಿಂದ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಧಿಡೀರ್ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸು ಹೊರಟುಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಮಾಸಾ-ಗೀಸ ಅಂತ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದೆ, ಛತ್ರ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಈಗ ಆಶಾಢವೂ ನಿಷೇಧವಲ್ಲ.

ರವಿ ಬೆಳಗರೆ ಅವರು ಈಚೆಗೆ ವಿಜಯ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು “ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ನಮ್ಮ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಅಂತಿರೇನೋ” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ವಿಪರ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವೇನೋ ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಜೇಬು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖರೀದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಗಿಫ್ಟ್‌ನ ರ್ಯಾಪರ್ ಹರಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಅಂಬೋದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕುರುಹೂ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಗಣೇಶಗಳು, ಒಂದು ಡಜನ್ ವಾಲ್ ಕ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಹಲವಾರು ಸ್ವೀಟ್ ಹೋಮ್ ಪಲಕಗಳು, ಕುಕ್ಕರುಗಳು, ಕಾಫೀ ಫಿಲ್ಟರುಗಳು, ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಗಿಫ್ಟ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ನಿಮ್ಮದೂ ಒಂದು ಸೇರಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಆದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಗಿಫ್ಟ್‌ನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆಂದು ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೆ, ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಎಳೆದಂತಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. “ಏನಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ಮಗನ ಮದುವೆ ಕಾರ್ಡು ತಲಪಿತಲ್ಲವೆ? ನೀನು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದು ನಿಮಗೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಸುರಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನೀವು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು,

“ಬಂದಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ಮಹರಾಯ. ನೀನು ಹಸೆ ಮಣೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದೆ. ತುಂಬ ಗಲಾಟೆ ಇತ್ತಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲವೇನೋ” ಅಂತ ನೀವೇ ಸಮರ್ಥಾಯಿಷಿ ಹೇಳಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ!

ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಡು ಹಿಡಿದು, ಭತ್ತದ ಮುಂದಿರುವ ಹೂವಿನ ಅಲಂಕಾರದ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ So & So Weds So & So ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು, ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಯಾರೂ ಕಾಣದಿದ್ದಾಗ, ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಆಟೋಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಹಕ ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ Refund ಆಗಲಿ ಅಂತ ಸೀದ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿಗೆ ನಡೆದು (ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಷ್ಟ್ರ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಎಷ್ಟೇ ತಡವಾದರೂ ಸರಿ) ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಕೇಸರಿಬಾತ್ ಎರೆಡೆರಡು ಬಾರಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದು, ಎರಡು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫೀ ಹೀರಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಹೂರ್ತದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದಂತೆ ಬೆಳೆದ ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ವೇದಿಕೆ ಹತ್ತಿ ತಂದಿದ್ದ ಗಿಫ್ಟನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಮಧುಮಗನೋ / ಮಧುಮಗಳೋ ಅವರ ಕೈಗಿಟ್ಟು, ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಸ್ವತಃ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪೋಟೋನಾದರೂ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೇನೋ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾದು ಅನಂತರ ದುರ್ದಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನಂತೆ ಧಡಧಡಾ ಇಳಿದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ.

ಈಗ ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ನನಗೆ ಅಪ್ರಿಯವೆಂದೇನಲ್ಲ. ಕಪ್ಪು ಅಂಚಿನ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ನನಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಅವು ತರುವ ಸಂದೇಶವೇ ಬೇರೆ ರೀತಿಯದು. ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಸುದ್ದಿ. ಒಂದು ಕಪ್ಪು - ಬಿಳಿ ಭಾವಚಿತ್ರ. ಅದರ ಕೆಳಗಡೆ ಅವರ ಹೆಸರು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯರಾದ ತೀ||ಮಾ.ಶ್ರೀ...” ಹೀಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಅವರು ಎಂದು ಇಹ ಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ತತ್ಸಂಬಂಧ ಮಾಸಿಕ, ಧರ್ಮೋದಕ ಹಾಗೂ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಗಳ ದಿನ, ತಾರೀಖು, ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತಾವು ಆಗಮಿಸಿ ಮೃತರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಕೋರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಬರೆದ ಪತ್ರ.

ಮಾಸಿಕ, ಧರ್ಮೋದಕಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯ emotional events. ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಅಗಲಿದವರ ಬಗ್ಗೆ ದುಃಖದ ನೆರಳು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇ ಬೇರೆ. ಅಗಲಿದವರನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ವಿಧಿ. ಅಂದು ತಾಜಾ ಮಸಾಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಅಡುಗೆ. ಎರೆಡೆರಡು ಸಿಹಿ. ಭರ್ಜರಿ ಊಟ. ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ - ಆ ದಿನ ಯಾವ ಗಿಫ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಖರ್ಚು. ಪರಿಚಯದ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಂಗಲಾಚಿದರೆ ಲಿಫ್ಟು

ಸಿಗಬಹುದು. ಇನ್ನು ಊಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇರೆ ಸಿಗುತ್ತೆ! 2, 10, 20 ಅವರ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಖರ್ಚೂ ಇಲ್ಲದೆ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಹೊಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸುಖ ನಿದ್ರೆ ತೆಗೆಯಬಹುದು.

ಯಾರೂ ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶಗಳ Anniversary ಎಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು ಊಟ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿನ ಮಾಡುವ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಲಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೈಕುಂಠ ಸೇರಲು ಒಂದು ವರ್ಷ ಬೇಕಂತೆ. ಅದು ಒಂದು ತರಹ ಪ್ರೊಬೇಶನರಿ ಪೀರಿಯಡ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅನಂತರವೇ ಪಿತೃ ಸ್ಥಾನ ಲಭ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ. ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಶನ್ ಮುಗಿದು, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪಿತೃ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕರ್ತೃಗಳಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಾರಂಭ, ಸಮಾರಾಧನೆ! ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀವೂ ಅಷ್ಟೆ. ನನ್ನ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಬನ್ನಿ. ಗಿಪ್ಪು ತರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈ ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು. ಭರ್ಜರಿ ಊಟ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿನಂತಿ. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮಂತಹವರಿಗೂ ವೈಕುಂಠದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿರಲಿ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಹರಸಿಬಿಡಿ!

ರಾತ್ರಿ ಪಾಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಾದ

ಅದೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ. ರಾತ್ರಿ ಪಾಳಿ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮೇನೇಜರ್ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಬಾಗಿಲು ದೂಡುತ್ತಾ ಪೋರ್ಟನ್ ಒಬ್ಬ ನೌಕರರನ್ನು ಒಳಗೆ ನೂಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಆ ನೌಕರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಂಡದ ಬಾಟಲ್. ತೂರಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತೊದಲುತ್ತಿದ್ದ. ಮೇನೇಜರ್ ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಅವರು ಆ ನೌಕರನಿಗೆ ಆ ಬಾಟಲ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಓದಲು ಹೇಳಿದರು: ಮಾದಕ ಪಾನೀಯ ಸೇವನೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರ. ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಓದಿದ. ಕರ್ತವ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದು ಅಪರಾಧ. ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮೇನೇಜರ್ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು: ನೋಡು, ಈ ಚಟ ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆ. ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ ಆಗಬಲ್ಲೆ. ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದರೆ ನೀನು ಪೋರ್ಟನ್ ಆಗಿ ಸಹ ಬಡ್ತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಅವನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಸಾರ್ ಈ ಬಾಟಲಿಯ ಒಂದೆರಡು ತೊಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ನಾನೇ ಎಂ.ಡಿ. ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

- ಜಿ. ಕೆ. ಗುಪ್ತಾ

ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್!

ಭಾಗ-2

- ಚಿತ್ರ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ದೆಹಲಿ ವಾಸದ ನಂತರ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದ ಅತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನ ನೋಡುವ ಆಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದ್ದಳು. “ಅದೇನು ದೆಹಲಿ ವಾಸವೋ, ಸಾಕವ್ವ ಎಲ್ಲಿಗೋದ್ರಾ ಬರಿ ಚಾಯ್ ಚಾಯ್. ನನ್ನಂತೂ ನಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿದೆ. ಬೇಕೇ ಬೇಕಂದ್ರೆ ‘ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಕಾಫಿ’ ಕುಡಿದೇಕಷ್ಟೆ ಫಿಲ್ಟರ್ ಕಾಫಿ ಮುಂದೆ ಇದೆಲ್ಲ ಬರಿ ಜುಜುಬಿ ಅಲ್ಲ?” ಸ್ವಲ್ಪಲಾಗಿ ಅಂದಳು ಅತ್ತೆ. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಖುಷಿ. ನಮ್ಮದು ಬರಿ ರಕ್ತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕಾಫಿ ಸಂಬಂಧವೂ ಅಲ್ಲವೇ? “ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಒಂದು ಸಂತೋಷ. ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಾಫಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂತೋಷ. ಪುಟ್ಟ ಒಂದ್ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಮ್ಮ ಈ ನಾಲಿಗೆ ಸತ್ತ ಅತ್ತೆಗೆ.”

ನಾನು ಕಾಫಿ ಮಾಡಲು ಹಾರಾಡತೊಡಗಿದೆ. ತೋಟದ ಕಡೆ ಪಾದ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ನಾಗಮ್ಮ ಬರೋ ವೇಳೆಗೆ, ಕಾಫಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ವೇಗ ನನ್ನನ್ನು ಚಲಿಸಿತು. ನೀರು ಮರಳಿತ್ತು. ಫಿಲ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುಡಿ ಹಾಕಲಿದ್ದಾಗ ನಾಗಮ್ಮ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು. “ಅಯ್ಯೋ! ಇಡೀ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಫಿ ಇಳಿಸಿದ್ದೀನಿ. ಅದ್ಯಾಕೆ ಮತ್ತೆ ಪುಡಿ ಹಾಕ್ತಿಯಾ? ನಿನ್ನತ್ತೆಗೆ ನಾನು ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ ತರ್ತೀನಿ. ನೀನ್ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡಿಸ್ಕೊ. ನೋಡು ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಹತ್ರ ಮೊದ್ಲು ಒಂದ್ಲೋಟ ಹಾಲು ಕರೆಸ್ಕೊಂಡ್ಬಂದೆ.”

“ನಾನೇ ಸ್ಟೆಷಲ್ ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ ಬಿಡಿ...”

“ಅಯ್ಯೋ! ಕಾಫಿ ಮಾಡೋದೇನ್ ಮಹಾ ಯಜ್ಞವೇ? ನಾನ್ಮಾಡ್ತಿನಿ ನಡಿ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತಾಡ್ನ್ ಹೋಗಮ್ಮ...”

ನಾನು ಸಪ್ತೆ ಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತೆ. ನಮ್ಮತ್ತೆ ಮತ್ತು ಸರಸು ಅತ್ತೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಏನೇನೋ ಮಾತುಗಳು ಜರುಗಿದವು. ಎಲ್ಲ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೇ ಹಾದು ಹೋದವು.

ನಾಗಮ್ಮ ತಂದಿಟ್ಟ ಕಾಫಿ ಒಂದು ಗುಟುಕು ಕುಡಿದ ಅತ್ತೆಯ ಮುಖ ನೋಡಲಾರದೆ, ನಾನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದೆ.

“ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಜಿಯ ಮೊಮ್ಮಗಳಾಗಿ ಇಂತಹ ಕಾಫಿ ಸಹಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದೆ? ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೋ ಮಗಳೆ. ತವರಿನ ಕಾಫಿ ಧ್ವಜ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ವೀರ ರಮಣಿ ನೀನಾಗು. “ಹೊರಡುವ ಸಮಯ ಸರಸು ಅತ್ತೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆವೇಶ ನನ್ನ ಮೈ ನವಿರೇರಿಸಿತು. ಮೊದಲೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಾಫಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಿಡಿ ಜ್ವಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಉರಿಯತೊಡಗಿತು. ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗದ ಕೆಲಸವೂ ಉಂಟೆ? ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಅತ್ತೆಯವರನ್ನ ಕಾಡಿ, ಬೇಡಿ, ಪುಸಲಾಯಿಸಿ, ಕಾಫಿ ಕೋಣೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ.

ಸೊಸೆಯಾದ ನನ್ನ ಕಡೆ ವಾಲಿದರೂ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೆ ನಾಗಮ್ಮನನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಉಪಾಯದಿಂದ

ನಾಗಮ್ಮನನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ನಾರೆಲ್ಲ ನಿಸ್ಸಾರವಾಗಿದ್ದರೂ, ದಿಗ್ಗಿ, ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಹೂಡಿದ್ದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಯಶಾಲಿಯಾದೆನೆಂಬ ಮಿಷಿ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಕಾಫಿ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆ ದೂರ ಮಾಡಿ ಎರಡನೇ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲೂ ಜನ ಗಳಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೂರನೇಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸುತ್ತು!

“ಏನ್ರಿ! ಕಾಫಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಪೋರ್ಸಿನಿಂದ ಪುಡಿ ತರ್ಬೇಕು”

ನಾನು ಬಹಳ ಪೀಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇವರು ನನ್ನನ್ನ ಒಂದು ಕಾಫಿ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅಬ್ಬ! ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು ಇಂತಹ ಪರಿಮಳ ಆಫ್ರಾಣಿಸಿ! ಕಾಫಿ ಯಂತ್ರದ ಲಾಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುಖವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ನಾನೇ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಜಿಯಾಗಿ, ಅಜ್ಜಿಯೇ ನಾನಾಗಿ ಕಾಫಿ ಲೋಕದ ರಾಣಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮುಖಗಳನ್ನ ಹೊತ್ತು ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಾಫಿ ಹೀರುತ್ತ ‘ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್’ ‘ವೆಂಡರ್‌ಫುಲ್’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಏನು ಇಲ್ಲೇ ತೂಕಡಿಸ್ಪಿಟ್ಟೆ? ಏಳು ಏಳು. ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ರೆಡಿ” ಎಂದರು ಇವರು. ನಾನು ಎಚ್ಚತ್ತು, ಕಂಡ ಕನಸಿನ ಸವಿ ನೆನಪಿನೊಡನೆ, ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಮಗುವಿನಂತೆ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ಒಳ್ಳೆ ದಿವಸ, ಒಳ್ಳೆ ಘಳಿಗೆ ನೋಡಿ, ಮನದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ, ಕಾಫಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದೆ. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕಾಫಿಗೆ ‘ಭೇಷ್’ ಎಂದರು. ನನಗೇಕೋ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ತನ್ನ ಪರಿಮಳವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿತು.

“ರೀ... ಈ ಬಾರಿ ಬೇರೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗೋಣ.”

ಊರಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಾಫಿ ಸ್ಟೋರ್‌ಗಳಿಗೂ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂಗಡಿಯವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪಡೆದಿದ್ದಾಯಿತು. ಚಿಕೋರಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸಿದಾಗ ಕಾಫಿ ಸೀಗೇಪುಡಿಯ ನೀರಿನ ಹಾಗಿತ್ತು. ಚಿಕೋರಿಯೇ ಸೇರಿಸದೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕಾಫಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ಏನೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು? ನಾನು ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. “ಇವಾಗ ನೀನು ಮಾಡೋ ಕಾಫಿ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲೆ ಒಂದ್ ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಪರ್ದಾಡ್ಬೇಕೆ?”

ಕಾಫಿಯನ್ನ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತು ಎಂಬ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಇವರ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ನನ್ನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಸರಸು ಅತ್ತೆ ಇದೇ ಊರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದದ್ದು ಸರಾಗವಾಯಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಅಂಗಡಿ ಅಂಗಡಿ ಅಲೆದವು. ಅಲೆದು ತಂದ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದವು. ಬೀಜಗಳ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಕಾಫಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಮುದ್ರೆ ಗುರುತು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅನೇಕ

ಪುಡಿಗಳ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಪರಿಮಳವಿದ್ದರೆ ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲ. ಬಣ್ಣ ಇದ್ದರೆ ರುಚಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿಫಲವೆಂದು ಮನಸೋತು ಕುಳಿತಾಗ ಸರಸು ಅತ್ತೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು.

“ಪುಟ್ಟಿನೋಡು. ಇವಾಗ ನಾವು ಗೆದ್ದೇ ಗೆಲಿವಿ. ಈ ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ, ಇದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ, ಇದು ರುಚಿಗೆ, ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ.”

ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಇದು ಹೆಚ್ಚು, ಇದು ಕಡಿಮೆ, ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಂದು ವಿವಿಧ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪುಡಿಗಳನ್ನ ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ, ಕೊನೆಗೆ - ಯುರೇಕಾ! ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಜಿಯ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡಲು ನಮಗೊಂದು ಸೂತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ನಾನು ಹೊಸ ಆಸಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಕಾಫಿ ತಯಾರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಮನೆಯವರು, ನೆಂಟರು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಎಲ್ಲರಡೆ ನನ್ನ ಕಾಫಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆಯೋ ಬೇಡಿಕೆ. ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತಿತ್ತು.

“ನೀನು ಕಾಫಿ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ತಿಯಂತೆ? ಸೀನಿ ಹೇಳ್ತೆ. ಒಂದರ್ಧ ಕಪ್ ಕೊಡಮ್ಮ ನೋಡೋಣ” ಕಾಫಿ ವೇಳೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿ ಕುಡಿದು ಹೋಗುವವರ ಪೈಕಿ ಪಾಂಡು ಅವರೂ ಒಬ್ಬರಾದರು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಇನ್ನೆರಡು ಹಸುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು ಅತ್ತೆಯವರು. ನಾಗಮ್ಮ ಕೂಡ “ಹೂಂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗುಮಾನದೊಡನೆ ನನ್ನ ಕಾಫಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯ ಜಾತ್ರೆಯೇ ಜರುಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಅಮ್ಮ ಕಾಫಿ ಆಯ್ತು?” ನನ್ನ ಮಗ ಕೂಗಿದ. ನಾನು ಸಿಂಹಾವಲೋಕನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಪಾಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಕೊಡಲು ಹೊರಟೆ.

“ಸೂಪರ್ ಕಾಫಿ ಕಣಮ್ಮ ನಿನ್ನ...” ಅವರು ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಾಗಿ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ ಕುಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಹೇಳಲಾರದ ತೃಪ್ತಿ.

ನನ್ನ ಮಾವನವರೂ ನನ್ನ ಪತಿಯವರೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಜೋಡಿ ವಕೀಲರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸದಾ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಜನರು ಅನೇಕ. ಹಾಗೆ ಬರುವ ಸೂಪರ್ ಸ್ವಾರುಗಳು, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಟುಗಳು, ಲೇಖಕರು, ಗಾಯಕರು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಡಿ.ಐ.ಜಿ.ಗಳು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ನನ್ನ ಕಾಫಿಗೆ ಮನ ಸೋತವರೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತಿಂದವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಲೇಬೇಕು! ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಒಂದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹುಟ್ಟಲೂ ನಾಂದಿಯಾಗಿತ್ತು!

ಮಾವನವರಿಗೆ ಆಪ್ತರಾಗಿದ್ದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲೆಂದು ದಂಪತಿ ಸಮೇತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಪತ್ರಿಕೆ ನೀಡಿ ಅಕ್ಷತೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟು ನಿಂತವರನ್ನು ನಮ್ಮತ್ತೆಯವರು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕೂರಿಸಿದರು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಆ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆಯವರ ಕಾಫಿ ಉಪಚಾರ ಜರುಗಿತು.

“ಅಮ್ಮ, ನಾನು ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ ನೀನು ಇರು...” ನನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತ ಪುತ್ರಿ,

ಏನಾಯಿತೆಂದ ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಕಾಫಿಯನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಾದರೂ ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಗುಟುಕಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯೋದು ಅಸಭ್ಯಾಚಾರವೇ ಸರಿ. ಅದರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಪ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳೆಂದರೆ? ನಾನು ಅನುಮಾನದೊಡನೆ ಗಮನಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಫಿ ಚೀಪಿದವರು ಅದನ್ನು ಜಗಿದು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕುತೂಹಲ ಕಾಡಿದರೂ ಪ್ರ.ವ್ಯ. (ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಗಳ ಮುಂದೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲು ಅಂಜಿದೆ.

ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ, ನಾನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ಕಪ್ ಗಳನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ತಳದಲ್ಲಿ ಗುಚ್ಚ ಗುಚ್ಚವಾಗಿ ಗರಣಿಯಾಗಿತ್ತು ಕಾಫಿ!

“ಯಾವ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ?” ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಚೂರಿ ತಿವಿದಂತಾಗಿ ನಾನು ಕೂಗಿದೆ.

“ಅಲ್ಲೇ ಇತ್ತಲ್ಲಮ್ಮ, ಸ್ವೀಲ್ ಜೋಡು ತಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ” ನನ್ನ ಮಗಳು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ರೆ! ಆ ಹಾಲ್ಗೆ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿದ್ದಲ್ಲೇ” ನಾನು ಇನ್ನೂ ಗಾಬರಿಯಾದೆ. ನನ್ನ ಕಾಫಿ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಭಂಗ ಬಂದಿತಲ್ಲ!

“ನಾನು ಬಿಸಿ ಮಾಡ್ತಾಗ ಏನೂ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ...” ಮಗಳು ಧಿಟವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

“ಹಹಹ! ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಸುವಿನ ಹಾಲು. ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಒಡೆಯತ್ತೇ?” ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಅತ್ತೆಯವರ ಜಂಬದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹಲ್ಲು ಮಸೆದೆ.

“ಹೇಳ್ವಿ ಕೇಳ್ವಿ ಯಾವ ಹಾಲಲ್ಲಾದ್ರೂ ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ಬಿಡೋದೆ?” ನಾನು ರೇಗಾಡಿದೆ.

“ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಮ್ಮ. ಇದೊಂದು ಹೊಸ ರುಚಿ. ಪನೀರ್ ಪಕೋಡದ ಹಾಗೆ ಇದು ಪನೀರ್ ಕಾಫಿ ಅಷ್ಟೆ. ನನ್ನ ‘ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್’ ಅಂದ್ರೋ”. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಸುಪುತ್ರಿ.

ನನ್ನ ಕಾಫಿ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಕುಂದು ಬಂತಲ್ಲ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ನನ್ನನ್ನ ಕಾಡಿ ಕಾಡಿ, ನಾನು ಬಹಳ ಬಡವಾಗಿಹೋದೆ.

“ನೋಡು, ಈ ರೀತಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ ಮೈ ಕೆಡಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ. ನಡಿ, ಒಂದು ಚೀಂಜ್ಗೆ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿಬರೋಣ” ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಇವರು ಸಂತೈಸಿದರು.

ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳ ಬೆಟ್ಟದ ಮಧ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಸಾಕಷ್ಟು ತಿರುಗಾಡಿ, ನಮ್ಮ ರಿಸಾರ್ಟಿನ ಕಾಫಿ ಬಾರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆವು. ಮಾಣೆ ತಂದಿಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿನೋಡಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಗಿರ್ರೆಂದಿತು. ಅದನ್ನು ದೂರವಿಟ್ಟು “ನನ್ನೆ ಒಂದು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಕಾಫಿ” ಎಂದೆ.

ಏನೇನೋ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಡನೆ ದೊಡ್ಡ ಟ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಮಾಣೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬರಿ ಕಾಫಿ ಕಷಾಯ ಮಾತ್ರ!

“ಅರೆ, ನಮ್ಮ ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಫಿ ಬೇಡಪ್ಪ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಲು ತಂದ್ಬೊಡು” ಇವರು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು.

“ಓ ಸರ್... ನೀವು ಕೇಳಿರೋದು ಕಾಫಿಯ ಜೊತೆ ಕ್ರೀಮ್, ಅಂದ್ರೆ ಕಾಪಚೀನೋ!” ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅವನು ತಂದ ಹಾಲು ಸಕ್ರೆ ಬೆರೆಸಿ ನಾವು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯೋ ವೇಳೆಗೆ ಅದು ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು.

“ಅದ್ದರಿಯಪ್ಪ, ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀದಾ ಸಾದಾ ಫಿಲ್ಟರ್ ಕಾಫಿ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ?”

“ಓ ಇದೆ ಸಾರ್. ಕಾಫಿ.! ಅಲ್ಲೋಡಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಕೊನೇಲಿ...” ಅವನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಣಕು ಇಣಕಿದಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿತು ನನಗೆ.

ಕಪಚೀನೋ, ಕಾಫಿ ನಿರ್ವಾಣಾ, ರಾಯಲ್ ಕಾಫಿ, ಮೋಕೋ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಾರು ಹೆಸರುಗಳು. ಪಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯೂ ಇತ್ತು.

‘ಪನೀರ್ ಕಾಫಿ, ನನ್ನ ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್’ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ನನ್ನ ಮಗಳ ಧ್ವನಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಯ್‌ಗುಟ್ಟಿತು! ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು.

ಅದರ ಫಲ? ‘ಕಾಫಿ ಗ್ಯಾನ್!’ ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರುಚಿಗೆ ಹೊಸ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಮತ್ತೇರಿ ಕುಣಿವ ಜನರಿಗೆ ಇದೊಂದು ವರಪ್ರಸಾದ.

ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್ - ನವಯುಗದ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮೀಟಿಂಗುಗಳೇ? ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್, ಯುವಯುವತಿಯರು ‘ಐ ಲವ್ ಯೂ’ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್!

ಮಾತನಾಡಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ (ಜಗಳವಾಡಬೇಕಾದ) ಸಮಸ್ಯೆಯೇ? ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್!

ಸಂಸಾರದವರೊಡನೆ ಒಂದು ಸವಿ ಸಂಜೆ ಕಳೆಯಬೇಕೆ? ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್!

ಥಿಯೇಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬೇರೂರಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ತನ್ನ ಜಾಲವನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್.

ನನ್ನ ಮೆದುಳಿನ ಮಗುವಾಗಿ, ಕಾಫಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ, ಕಾಫಿ ಧ್ವಜವನ್ನ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ನನ್ನ ಕಾಫಿ ಪಾಪ್‌ಗಳೇ ‘ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್’!

ಜಂಜರ್ ಕಾಫಿ, ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಬೀಜದ ದನಿಯ ಕಾಫಿ, ಕರಿ ಮೆಣಸಿನ ಪೆಪ್ಪರ್ ಕಾಫಿ, ಜೀರ ಕಾಫಿ, ಮೆಂತ್ಯದ ಕಾಫಿ, ಇನ್ನು ಗರಮ್ ಮಸಾಲೇ ಕಾಫಿ, ಸಾಂಬಾರ್ ಮಸಾಲೆ ಕಾಫಿ, ತೆಂಗಿನ ಹಾಲಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಕೊಕೋನಟ್ ಕಾಫಿ, ಎಳ್ಳುಪುಡಿ ಬಳಸಿ ತಿಲ್ ಕಾಫಿ, ಹಿಂಗಿನ ಕಾಫಿ, ನನ್ನ ಮಗಳ ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಪನೀರ್ ತೇಲಿಸಿದ ಪನೀರ್ ಕಾಫಿ, ಇನ್ನು ಎಲಕ್ಕಿ, ಲವಂಗ, ಗಸಗಸೆ - ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಮಸಾಲೆ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿಯ ಯಾವ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹದವಾಗಿ ಕಾಫಿಯೊಡನೆ ಬೆರೆಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ವಿವಿಧ ರುಚಿಯ ಕಾಫಿಗಳು ‘ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್’ನ ಸ್ಟೈನ್ ಸ್ಟೆಪಾಲಿಟಗಳು.

ಆರೋಗ್ಯಾಸಕ್ತರಿಗೆ ಹಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾದದ ಕಾಫಿಗಳೂ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆರೆಂಜ್ ಡಿಲೈಟ್, ಲೆಮನೀ ಲೆಮನ್, ಆಪಲ್ ಕ್ರೀಮ್, ಜಾಕ್ ಅಂಡ್ ಜೆಲ್ ಕಾಫಿ (ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ರುಚಿಯುಳ್ಳ ತಣ್ಣನೆಯ ಕಾಫಿ) ಸ್ಟ್ರಾಬೆರಿ, ಚಿಕ್ಕೂ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಬಳಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಕಾಫಿವೈನ್ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ.

ನಾವು ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸಾಂತಮಮ್ ಕಾಫಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಫಿ, ಸಂಪಿಗೆ ಕಾಫಿ, ಜಾಜಿ ಕಾಫಿ, ಬ್ಲಾಕ್ ನೈಟ್ ಕ್ವೀನ್ ಅಂತ ಸುಗಂಧರಾಜದ ಕಾಫಿ, ಕಾಫಿರೋಸ್ (ಇದನ್ನ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು) - ಇವೆಲ್ಲ 'ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್' ಸೂಪರ್ ಸ್ವೆಷಲ್ ಗಳು.

ಗ್ರೀನ್ ಕಾಫಿ ಬಾರ್ - ಇಲ್ಲಿ ಪುದಿನ, ಕೊತ್ತಂಬರಿ, ತುಳಸಿ, ಕರಿಬೇವು, ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ ಸೊಪ್ಪು, ಕರ್ಪೂರದಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಫಿ ರೂಪ ತಾಳಿದ್ದವು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್' ಕಾಫಿ ಪಾಪ್ ಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗಮ್ಮನವರ ಕೈ ಎಣ್ಣೆ ಕಾಫಿಯ ಹೊರತಾಗಿ, ಇತರ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಕಾಫಿಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದವು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನವ ಜನನವಾದಾಗಲೂ, ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹೊಸ ರುಚಿಯೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ದೃಢ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಸರಸು ಅತ್ತೆಯೂ ನಾನೂ ಸೇರಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರುಚಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆವು.

“ಅಮ್ಮ, ನಮ್ಮ ಜಪಾನ್ ಡೆಲಿಗೇಟನ್ಸ್ ಕಾಫಿಶಾಪ್ ತೋರಿಸ್ಕೊಂಡು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿನಿ. 'ಟೀಗ್ಯಾನ್' ಅಂತ ಒಂದು ಸರಪಳಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಲಹೆ ಸಹಾಯ ಎಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಂತೆ. ಮರೀದೆ ಅವರ್ಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸೂಪರ್ ಸ್ವೆಷಲ್ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಫಿ ರೆಡಿ ಮಾಡಿರು, ಬರ್ತಿನಿ ಅಂಕಲ್. ನೀವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಡಿಯಿರಿ...” ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಮಾತಿನ ಹರಳನ್ನು ಹುರಿದು ಹೋದ ನನ್ನ ಮಗ; ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪದವೀಧರನಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ 'ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್' ಸರಪಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಗ.

“ಕಾಫಿ ಅಂಗಡಿ ನೋಡ್ಕೋಳಕ್ಕೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಓದ್ಬೇಕಿತ್ತೆ?” ಅಂದೂ ಇಂದೂ ಎಂದೂ ಅನ್ನೋರು ಅನ್ನುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ. ನನ್ನದು ಮಾತ್ರ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ!

“ಅದ್ದರಿಯಮ್ಮ 'ಕಾಫಿ ಕ್ವೀನ್' ನಿನ್ನನ್ನ ಒಂದ್ಕಾತು ಕೇಳ್ಬೇಕೂಂತ. ಊರೂರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್ ಮಾತೇ ಸುದ್ದಿಯಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಸ್ವೆಷಲ್ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಫಿ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲಲ್ಲಮ್ಮ...”

ನನ್ನ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಫಿಲ್ಟರ್ ಕಾಫಿ ಅಂಗಡಿ ಪಾಲು ಮಾಡಲು ನನಗೇಕೋ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಉರುಳಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಅಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಹಸುಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ, ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ, ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಹಾಲು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಫಿಲ್ಟರ್ ಕಾಫಿಯ ದರ ಮಾತ್ರ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ. ನನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಜಿಯ ನೆನಪಾಗಿ ಆ ಕಾಫಿಗ್ಯಾನ್ ಸೂಪರ್ ಸ್ವೆಷಲ್, ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಬೇಡಿ ಬರುವ ಕಾಫಿ ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು.

ನಾನು ಪಾಂಡು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದು ಕಿರು ನಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೀರಿದೆ.

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣನಗರಿಯಲ್ಲಿನ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್, ಹತ್ತಿರದ ದಾವಣಗೆರೆಯ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್, ಅತ್ತ ದೂರದ ಲಂಡನ್ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿನ ಜನನಿಬಿಡ ತಾಣಗಳು. ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದ ಗ್ಲಾಸ್ಗೋ ನಗರದ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ, ಆಕಡೆ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಿಸ್ಟೇನ್ ನಗರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ - ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳ ನಡುವೆ ಎತ್ತನಿಂದೆತ್ತ ಸಂಬಂಧವಯ್ಯ ಎಂದು ಮೂರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪೊಲೀಸರು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಾಯಿಗೆ ಟೀಪ್ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸ್ಕಾಟ್ಲೆಂಡ್ ಯಾರ್ಡ್ ಪೊಲೀಸರು ಸಂಬಂಧದ ಒಂದೆರಡು ಎಳೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮುಗುಂ ಆಗಿ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿಗೆ ಮೈಕ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವ ಮಾಧ್ಯಮದವರು ಏನೇನೋ ಊಹಾಪೋಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನೇ ಇರಲಿ- ಉದ್ಯಾನನಗರಿ, ಎರ್‌ಕಂಡಿಷನ್ ಸಿಟಿ, ಪಿಂಚಣಿಗರ ಸ್ವರ್ಗ, ಹೈಟೆಕ್ ನಗರ, ಸಿಲಿಕಾನ್ ಸಿಟಿ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಬಾಂಬರುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವ ಊರು ಎಂದು ಮ್ಯಾಗಜೀನುಗಳ ಕವರ್‌ಸ್ಟೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ.

★★★

ಈಗ ಪ್ರತಿದಿನ ಇಬ್ಬರು ಜಾಣರ ಕತೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಓಬ್ಬ ಹನೀಫ್. ಮೂಡಿಗೇರೆಯ ಬಡ ಮೇಷ್ಟರ ಮಗ. ಅಪ್ಪನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ, ಪಿಯೂಸಿ ಹೈ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್. ಸಿಇಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ರ‍್ಯಾಂಕ್. ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಜಾಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೀಟ್. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಬಳ ತರುವ ಕೆಲಸ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಫೀಲ್. ಪ್ರಚಂಡ ಮೇಧಾವಿ. ಸಾಹುಕಾರ ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಮಗ. ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೋಟಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ಸೀಟ್ ಗಿಟ್ಟಿಸುವ ಜಾಣ್ಣೆ. ಇವನಿಗೂ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉತ್ತಮ ನೌಕರಿ. ಇವನಿಗೊಬ್ಬ ಅಣ್ಣ - ಸಬೀಲ್. ಈಗ ಹನೀಫ್ ಸಬೀಲ್ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿ. ಕಫೀಲ್ ಸಾವಿನ ಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ. ಎರಡೂ ಮನೆಗಳು ಶೋಕದಲ್ಲಿ. ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ಇವರನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದ ಇತರರಿಗೆ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಯಾತನೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ತರಗಳು - ಬುಷ್ ಬ್ಲೇರರ ಯುದ್ಧದಾಹ ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವ ದ್ವೇಷ. ತಮಗೆ ಸಿಗಲೇ ಬೇಕಾದ್ದು ಸಿಗದೇ ಇರುವ ಹತಾಸೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಧರ್ಮೀಯರೇ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಮೀರಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ

ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಮಯ ಈಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

★ ★ ★

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳೆಲ್ಲಾ ವಾಹ್! ತಾಜ್ ಎನ್ನುವ ಸಮೂಹ ಸನ್ನಿ, ವಿಶ್ವದ ಏಳು ಅದ್ಭುತಗಳ ಹೊಸಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಅವಾಂತರ. ಈ ನಂಬರಿಗೆ ಎಸ್ ಎಂಎಸ್ ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಎನ್ನುವ ಭರಾಟೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತಗಳು ಏಳೇ ಏಕಿರಬೇಕು? ಒಂಬತ್ತೋ ಇಪ್ಪತ್ತೋ ಏಕಿರಬಾರದು? ಇದು ಪೋಟುಕೊಟ್ಟು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ವಿಷಯವೇ? ಈಗ ಪೋಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವವರು ಯಾರು? ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು? ಎನ್ನುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆರಿಸುವ ನಾಟಕದ ಆರ್ಭಟವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಜಮಹಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸೂ ಆಗಿದೆಯಂತೆ. ತಾಜ್ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಫಲಿತಾಂಶ ಘೋಷಿಸುವ ಲೈವ್ ಟೀವಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಾಲಿವುಡ್‌ನ ಚಿಲ್ಲರೆ ನಟಿ ಬಿಪಾಸಾ ಬಸುವನ್ನು ಅವಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುಟ್ಟಾಳ್ ಆಟಗಾರ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚುಂಬಿಸಿದ್ದೇ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿದೆ!

★ ★ ★

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಇಂತಹುದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ- ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಸಿನಿಮಾ ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ನಟ ಗಣೇಶ್, ಕಥೆಗಾರ ಪ್ರೀತಂ ಗುಬ್ಬಿ, ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಯೋಗರಾಜ್ ಭಟ್, ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ ವೀರಣ್ಣ ಮೊದಲಾದವರ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಶಸ್ಸಿನ ಧಾರಾಕಾರ ಮಳೆ. ಹಿಂದೆ ಮಾನವ್ಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇಲಿ ನೋಡು ಒಮ್ಮೆ ಜೋಗಾದ್ಗುಂಡಿ ಎನ್ನುವ ಹಾಡಿತ್ತು. ಈಗ ಜೋಗ್ ಫಾಲ್ಸ್‌ನ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಲಿ ನೋಡ್ಬೇಕೇ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

★ ★ ★

ಈ ಬಾರಿಯ ವಿಶ್ವಕಪ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ದೊಡ್ಡ ಫ್ಲಾಪ್ ಶೋ. ಕ್ರೀಡಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದ ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಲು ಈ ಬಾರಿಯ ವಿಂಬಲ್ಡನ್ ಇಷ್ಟು ಅದ್ಭುತ ಮುಕ್ತಾಯ ಒದಗಿಸಿರಬೇಕು. ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲೆಂಡಿನ ರೋಜರ್ ಫೆಡರರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟೆನಿನ ರಫೇಲ್ ನಡಾಲ್ ಹಲವಾರು ಗ್ಯಾಂಫ್ರಿ ಪೈನಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಣೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೊನ್ನಿನ ವಿಂಬಲ್ಡನ್ ಪೈನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಟ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಭೆಯಿರುವ ಇಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಕವ್ವಾಲಿ ಮೆಹಫಿಲ್ ಆಯಿತು. ಒಂದು ಸೆಟ್ ಗೆದ್ದು ಅವನು ಸವಾಲ್ ಹಾಕಿದರೆ ಇವನ ಜವಾಬ್ ಮುಂದಿನ ಸೆಟ್ ಗೆಲ್ಲುವುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಇದೇ ಸವಾಲ್-ಜವಾಬ್‌ಗಳು. ಕೊನೆಯ ಸೆಟ್ ಗೆದ್ದು ಫೆಡರರ್‌ನ ಮುಕ್ತಾಯ ಚರಣ.

❖ ❖ ❖

ತುಂತುರು

- Veni vedi vici, but where is visa? - ಸೀಸರ್ ಗೆ ಈಗ ಎದುರಾಗಬಹುದಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ.
- South India - India's better half?
- ಇದನ್ನು ನಾನು ಬರೆಯಬಾರದಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀವಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ಓದಿಯಾಗಿತ್ತು.
- ಜನ ತಾವು ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಓದರು. ಹಾಗೆ ಓದಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಮತ್ತೆ ಬರೆಯುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡರು. ಆದರೆ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು.
- ಈ ಎಕ್ಸಾಂ ಪೇಪರ್ ಕೊಂಡರೆ ರೀಎಕ್ಸಾಂ ಪೇಪರ್ ಉಚಿತ!
- The monsoon is not a good time to be the municipal commissioner.
- ಭೂಮಿ ದೇವರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ದೇವರು ಯಾರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾನೆ?
- ರಾಜಕೀಯ ಸರ್ಕಾರ ಕಲಬೆರಕೆ ಆಗಿ ಕೂತಿದೆ. ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ಪ್ಯೂರ್ ಇರಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಎಂಗಿ?
- ಮಂಗಳ ಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಜೀವ ಇದೆಯೆ ಎಂಬುದಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬದುಕಲು ಮುಂದೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂಬುದು.
- ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬಹುದು, ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಬೀತು ಮಾಡುವುದು?
- ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ದಂಧೆಯಲ್ಲಿ ರಿಯಲ್ ಎಷ್ಟು?
- ಯಾವ ಕಾನೂನಾದರೇನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಭಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
- You should never shout at someone who is not in a position to shout back.
- Tragedy of life is not death but what dies within you when you are alive.
- ಆರೋಗ್ಯವೇ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಆರೋಗ್ಯ ಪಾಠವನ್ನು ಯೋಗ್ಯರಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಲ್ಲವೆ?
- ದೋಣಿ ಬದಲಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ದಡ ಮುಟ್ಟಬಹುದು.
- ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕ ಖುಷಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗುವ ಮೊಬೈಲ್ ಕೆಲಸ ಹೋಯಿತೆಂಬ ಸಂದೇಶದ ನೋವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

- ದಂನಳಿ

2020 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೆನಪು.....

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ತುಂಬಾ ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ ನಾವು ನೀವೂ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಗಾಂಧಿ ತಾತ ಅಂತ ಇತ್ತಂತೆ. ಅದು ಅಂದರೆ ಆ ತಾತ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲು ಶ್ರಮಿಸಿತಂತೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿತಂತೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾನು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟರುಗಳು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು. ಅಂದ ಹಾಗೇ ಈ ತಾತನ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ಮೊದಮೊದಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪೀಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸೆಫೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ : ನಾನು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಈ ತಾತ ಪುಟ್ಟಮಗುವೊಂದನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮುತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಫೋಟೋವೊಂದನ್ನೂ ಸಹಾ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನೋಡಿದ್ದೆ.

ತೀರಾ ಈಚೆಗೆ ಈ ತಾತನ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈಚಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತಾತನ ಫೋಟೋಗಳು ಇವೆಯೋ ಅದೂ ಸಹಾ ತಿಳಿಯದು ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಓದುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಂತೂ ತಾತನ ಫೋಟೋ ಇಲ್ಲ. ಸರಕಾರೀ ಶಾಲೆಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರೀ ಶಾಲೆಗಳೂ ಈಗ ಇದೆಯೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯದು-ಆಗ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ಸರಕಾರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬುದಾರಿ ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು : ಇದು ಗಾಂಧಿ ತಾತನ ಕನಸು ಅಂತ ಆಗ ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೆ ನೆನಪು.

ತಾತ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತ ಪಾಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ದೊರಕಿಸಿದರು ಎಂದು ಓದಿದ್ದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತ ಅಂದರೇನೂ ಅಂತ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿವುದು ಅಂದರೂ ತಿಳಿಯದು. ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಒದೆ ತಿನ್ನುವುದೇ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟರು ಹೇಳಿದ್ದರು-ಅವರನ್ನು ಅಹಿಂಸಾ ವ್ರತ ಎಂದರೇನು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಾಗ. ಅದೇ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಅಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು, ತಿಳಿದದ್ದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು. ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅಮ್ಮ ಅಂಗಡೀಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪು ತಗೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿತು. ಅಪ್ಪನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿದೆ ತಗೋ ಅಂತಲೂ ಅದೇ ಹೇಳಿತು.

ಅಪ್ಪನ ಜೇಬಿನಿಂದ ದುಡ್ಡು ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊತ್ತಂಬರಿ ತಗೊಂಡು ಮಿಕ್ಕದ ಕಾಸಿಗೆ ಎರಡು ಕಿತ್ತಳೆ ತೊಳೆ ಪೆಪ್ಪರ್ ಮೆಂಟನ್ನೂ ತಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅಂದ ಹಾಗೇ ಈಚೆಗೆ ನನಗೆ ಯಾರೂ ಈ ಕಿತ್ತಳೆ ತೊಳೆ ಪೆಪ್ಪರ್ ಮೆಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಕೇಳಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಈಗ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಕಿತ್ತಳೆ ತೊಳೆ ಪೆಪ್ಪರ್ ಮೆಂಟು ಅಂದರೆ ತುಂಬಾ ಫೇಮಸ್ಸು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅದೆಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ,ಯಾರು ಹೇಳದೇ ಕೇಳದೇ ನನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದವರು ಅಂತ ವಿಚಾರಣೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಅಮ್ಮ ಇದನ್ನ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾನು ಅಪ್ಪನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿತ್ತಳೆ ತೊಳೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಾ ನಾನು ಜೇಬಿನಿಂದ ದುಡ್ಡು ತಗೊಂಡಿದ್ದು..... ಅಂತ ಹೇಳಲು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪ ಛೇರ ಅಂತ ಕೆನ್ನೆಗೊಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ತಾತನ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತ ಅವಾಗಲೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬೇಕೇ ? ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೊಂದು ಕೆನ್ನೆ ತೋರಿಸು ಅಂತ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿತು.

ಅಪ್ಪನ ಎದುರು ಅವರ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ನಿಂತೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಗಾಂಧಿ ತಾತನನ್ನ ಓದಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಇಂಥಹ ಗಾಂಧಿ ತಾತನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಜಡ್ಡು ಹಿಡಿದಿತ್ತೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಮತ್ತೊಂದು ಕೆನ್ನೆಗೂ ಛೇರ ಅಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಟ್ಟರು! ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಸಲ ಕೆನ್ನೆ ತೋರಿಸಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಗಾಂಧಿ ಎರಡನೇ ಸಲ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆನ್ನೆ ತೋರಿಸು ಎಂದಿದ್ದರು ಮೂರನೇ ಸಲವೂ ಕೆನ್ನೆ ತೋರಿಸು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೂ ತಾತನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಕೆನ್ನೆಗಳಿದ್ದವೋ ನನಗಿದ್ದದ್ದು ಬರೇ ಎರಡೇ ಕೆನ್ನೆ. ಆಗಲೇ ಎರಡೂ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಉರಿಯಲು ಮತ್ತು ಊದಲು ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೂ ನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಯಲು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಗೊಳೋ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗೇ ಅಳುತ್ತಾ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಓಡಿದೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನಾನು ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ. ಅಳುತ್ತಲೇ ಬಿಕ್ಕುತ್ತಲೇ ಅಪ್ಪ ಎರಡೂ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ, ಎರಡನೇ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ತೋರಿಸಿದೆ ಎಂದೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಆ ಸಂಕಟದಲ್ಲೂ ಅಮ್ಮನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಹರಡಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಅಮ್ಮ ದರದರ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಅಪ್ಪನ ಬಳಿ ಬಂದಳು. ಅಪ್ಪನ ಗ್ರಾಚಾರ ಬಿಡಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ಅಪ್ಪ ಕೊಂಚ ಸೌಮ್ಯನಾದಕೂಡಲೇ ಎರಡನೇ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಹಿಂದಿನ ನನ್ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಹೇಳಿದಳು-ಆಗಲೂ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ನಗುವಿನ ಎಳೆಯ ಎಸಳೊಂದು ಇಣುಕುತಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿದರು, ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿದರು. ಅಪ್ಪ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತವರಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಸಾರೀ ಹೇಳಲು ಬರಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮಗೂ ಹೀಗಾದರೆ ನೀನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏಗುವುದು ಕಷ್ಟ, ಯಾರಿಗೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕೆನ್ನೆ ತೋರಿಸಬೇಡ, ಆಕ್ರಮಣವೇ ರಕ್ಷಣೆ... ಎಂದೇನೋ ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದ ಟ್ರೈಸಿಕಲ್ಲು ಅವತ್ತು ನನಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಟ್ರೈಸಿಕಲ್ಲು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆವರೆಗೂ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧಿಮಾತು-ಆಕ್ರಮಣವೇ ರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬ ಮಾತು ನನ್ನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹೊಡೆದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಆಕ್ರಮಣವೇ ರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಆಗಲೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಂದಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಮೊದಲು ರೋಷು ಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಎಡೆತಾಕಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜತೆಗೆ ರೋಪು ಹಾಕುತ್ತೇನಲ್ಲಾ ಆಗ ನನ್ನ ಮುಖ ಥೇಟ್ ಸಿಂಹದ ಮುಖದಂತೆಯೇ ಕಾಣುವುದಂತೆ, ಅದರ ಜತೆಗೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಛೂರಿಯ ಹಿಡಿಯೋ ಅಥವಾ ಪಿಸ್ತೂಲಿನ ಹಿಂಭಾಗವೋ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಇರುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಕರಾರಿಲ್ಲದೇ ನಡೀತಿತ್ತು. ಈಗ ಕಾಲ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಬಿಡಿ ಅದು ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತು. ಛೂರಿ ಬಂದೂಕು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಜನ ಜಗ್ಗರು.

ಅಂದ ಹಾಗೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಸಜ್ಜನರು ಇದ್ದರಾ ಎಂದು ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ಸಜ್ಜನ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದವರು ಕೇಳುವಿರಿ.

ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬರು ಗಾಂಧಿ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಖಾದಿ ಜುಬ್ಬಾ ಪಂಚೆ ಧರಿಸಿ ಆಗಿನ ಬಸವನಗುಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅವರೇ ಕಣೋ ಡಾ|| ಎಚ್ಚೆನ್ ಎಂದು ನನ್ನ ಗೆಲೆಯರು ಹೇಳಿದ್ದ ನೆನಪು ನನಗಿದೆ. ಅವರು ಅದೇನೋ ಓದಿದ್ದರಂತೆ, ಕಾಲೇಜೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಮತ್ತು ಮದುವೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಜ್ಜನರಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು - ನನಗೆ ತಿಳೀದು !

ಈ ನೆನಪುಗಳು ಈಗ ಯಾಕೆ ಒತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು ಅಂತೀರಾ? ಮೊನ್ನೆ ಯಾರೋ ನಮ್ಮ ಬಿಹಾರದ ಕಡೆಯ ರಾಜಕಾರಣಿಯೊಬ್ಬರು ಗಾಂಧಿ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಅವರ ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಚಾರ ಶುರುಮಾಡಿದರು ಅಂತ ಓದಿದೆ-ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗು ವಿಚ್ ಈಸ್ ದಿಸ್ ಗಾಂಧಿ ಹಾಶರಾಂ? ಅಂತ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಗಾಂಧಿ ಹಾಶರಾಂ ಅನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಮಗೂಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ ನೋಡೀ ಆಗ ನನ್ನ ನೆನಪು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿತು. ಅದನ್ನೇ ನಿಮಗೆ ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು.....

ಒಬ್ಬರು ಮನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅವರನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ನೋಡಿ ನೀವು ಆದಷ್ಟೂ ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿ, ಒಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂದು ಮಾಡದೇ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳದೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡದೇ, ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಗಂಟೆಗೆ ಆಸೆ ಪಡದೇ ಬದುಕೋಕೆ ಪುರು ಮಾಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದರು ಹಾಗೆ ಮಾಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್ ಯಾಕೇಂದ್ರೆ, “ನಾನೊಬ್ಬ ಲಾಯರು”

- ಸುಕೇಶವ

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ

(ಪರಿಚಯ-ಶಿವ)

ನಗೆಗನ್ನಡಂ ಗೆಲೆ

ಸಂಪಾದಕರು: ಎಚ್. ಕೆ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ ಯು.ಎಸ್.ಎ

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಅವರು ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಹಲವು ಲೇಖನಗಳ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದ್ದರು. ಅವರ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಹ ಸಂಪಾದಕರ ಸುಧೀರ್ಘ ಪ್ರಯತ್ನ ಈಗ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ಕೃತಿ ಓದುಗರ ಕೈಸೇರುವಂತಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರೌಢ ಭಾಷೆಯ ಹಾಸ್ಯದ ಹರಹನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತೇನಲ್ಲ. ಸಮಗ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ, ಓದುಗನಿಗೆ ಮುದ ನೀಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಈ 'ನಗೆಗನ್ನಡಂ ಗೆಲೆ' ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಕರೇ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ 'ನಗೆನಾಡ ಸಿರಿವಂತರು' ಎಂಬ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ನಗೆ ಲೇಖಕರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಲೇಖನಗಳಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಬರಹಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಈ ಮಹನೀಯರ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಕೈಲಾಸಂ ರವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗೊರೂರರವರೆಗೂ, ರಂಗನಾಥರಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಕೇಫರವರೆಗೂ ಮೂವತ್ತರ ದಶಕದಿಂದ ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದವರೆಗೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೇವೆಗೈದ ಅನೇಕ ನಗೆಸಾಹಿತಿಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು, ಸಾಹಿತ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಮುಂದೆ ಒಂದು ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ 'ಹೊರನಾಡ ನಗೆಹೊನಲು', ಹೊರನಾಡ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಂದರೆ ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಬಂಧುಗಳ ಹಾಸ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಒಂದು ವಿಹಂಗಮ ನೋಟವನ್ನು ಓದುಗನಿಗೆ ನೀಡುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇರುವ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವ ನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ. ಬಹು ಹಿಂದಿನಿಂದ

ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಅಪ್ ನಗೆಗಾರರು ತಮ್ಮ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಆರು ಸೃಜನತೆಗಳಿಂದ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಕಚಗುಳಿಯಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮರು. ಇಂತಹ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಬರಹಗಾರರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದ ಹೊಸ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಲ್ಲರು. ಇಂತಹ ಹೊಸತನದ ಬರಹಗಳನ್ನು ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ನಳಿನಿ ಮಯ್ಯ ಬರೆದಿರುವ ಹರಿತ ಎಂಬ ಚುಟುಕು ಕವನ.

ಹರಿತ

ನಾನು ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ
ಹತ್ತೊಕ್ಕುಂಚೆ ಏರೋಪ್ಲೇನು
ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯೋನ್ ಕೇಳ್ವ
'ಹರಿತವಾದದ್ದೇನಾದ್ರೂ ಇದೆಯೇನು?
ಅದೇನಿದ್ರೂ ಬಿಡ್ಬೇಕಿಲ್ಲೇ
ಗೊತ್ತಾಯ್ತೇನು?
ಹೆಂಡ್ತಿಗ್ ಹೇಳ್ವೆ ನಾನು
'ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಜೇನು
ಇಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಿಡಮ್ಮ ನೀನು
ನಿನ್ನಯ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು'

ನಳಿನಿಯವರೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಹೊರನಾಡ ಬರಹಗಾರರ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಮೈ.ಶಿ. ಮಟರಾಜ್, ಎಚ್.ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್, ನಂಡುಂಡಸ್ವಾಮಿ, ಕೃಷ್ಣಪ್ರಿಯ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ನಗೆಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಈ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ನಾಡಿನಿಂದ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಪರಂಜಿ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಕನ್ನಡಿ

ಪುರುಷರು

ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು

ವರಿಸುತ್ತಾರೆ;

ಬಹುಮಂದಿ

ಸ್ತ್ರೀಯರಾದರೂ

ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು!

- ಸಿ.ಪಿ.ಕೆ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಪ್ರಭಾ ಕಣ್ಣಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

ಮತ್ತು

ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ

504, 40ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 7ನೇ ಬ್ಲಾಕ್,

ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 070

ದೂರವಾಣಿ: 2634 4131, 41 / 2663 7041

ಮತ್ತು

ವಿಶೇಷ ಚಕ್ಷುಷ್ಯತೆ

ವಿಠಲ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ನೇತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆ

ನಂ. 1, 2ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 2ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ,

7ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬನಶಂಕರಿ 3ನೇ ಹಂತ,

ಹೊಸಕೆರೆಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 085

ದೂರವಾಣಿ: 2672 2213/14/15/19

ಉಕ್ತಿ-ಚಾಟೂಕ್ತಿ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

‘ಬಂಜಗೇರೆಯವರ ‘ಆನು ದೇವಾ ಹೊರಗಣವನು’ ಕೃತಿ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು’ - ಸುದ್ದಿ.

ಕೃತಿಯೇ ಅಲ್ಲದ ಆಕೃತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದ ಖ್ಯಾತಿಯ ನೀಡಿಹರು
ಕೃತಿಯ ತೆಗೆಯದೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಗೈದೊಡೆ ಮುಳುಗುವ ಕೃತಿಯನು ಎತ್ತಿಹರು

★ ★ ★

‘ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ’ - ರಂಗಕರ್ಮಿ

ನಮ್ಮಯ ನಾಡೊಳು ನಾಟಕಕೆಂದಿಗು ಕೊರತೆಯು ಕಾಣದು ನೋಡಣ್ಣ
ಎಮ್ಮನು ಆಳುವ ಪ್ರಭುಗಳು ದಿನವೂ ನವ ನಾಟಕವ ರಚಿಪರಣ್ಣ

★ ★ ★

‘ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ತಿಪ್ಪೆಗುಂಡಿಗೆ ಬಿಸುಟು ಬಂದ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು’ - ಸುದ್ದಿ

ಹಳೆಯ ವಸ್ತುವ ಬಿಸುಟುಬಿಡುವುದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯು
ಹಳಬಳಿವಳೋ ಒಗೆಯಲರ್ಹಳು ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿತು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು

★ ★ ★

‘ಲಾರ್ಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಳೆ; ಸೋಲಿನ ದವಡೆಯಿಂದ ಭಾರತ ಪಾರು’ - ಸುದ್ದಿ.

ದೇವ ವರುಣನನು ಯಜ್ಞದ ಬಲದಿಂ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದಕ್ಕೆ ಉಳಿದರು ಎಂದನು ಜೋಯಿಸನು
ಕಾವ ಕ್ಷೇತ್ರ ರಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ಚಿಂಡಿಗರ ಕೈ ‘ಬಿಸಿ’ಮಾಡ್ದುದೆ ಕಾರಣವೆಂದರು ಪೋಲಿಸರು.

★ ★ ★

‘ಸಾರಾಯಿ ಸಿಗದೆ ವಿಷ ಕುಡಿದು ಸತ್ತ ಕುಡುಕ’ - ಸುದ್ದಿ.

ನಾಳಿನ ಕೆಲಸವ ಇಂದೇ ಮಾಡಿರಿ ಎಂಬುದ ಕೃತಿಯಲಿ ತೋರಿಹನು
ಕಳ್ಳನು ಕುಡಿದರೆ ನಿಧಾನ ನಿಧನವು ಎನ್ನುತ ವಿಷವನು ತಿಂದಿಹನು

★ ★ ★

‘ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೇ, ಮಾತೃಹೃದಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ’ - ಮು.ಮಂ.

ಮಾತೆಯ ಹೃದಯದಿ ಎಂದಿಗು ಇಲ್ಲವು ತರತಮ ಮಮತೆಯ ವಿಷಯದಿ ತನ್ನಯ ಮಕ್ಕಳಲಿ
ಅಂತೆಯೆ ನಾವೂ, fileಗಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಹಣವೇ ಪ್ರೀತಿಯು ಇದು ಇಲ್ಲದಿರಲು ಅದು ಇಲ್ಲ - ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ

★ ★ ★

‘ಮುಖ್ಯಮ ದಿಂಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಯ ಗ್ರಾಮ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯದೇ? - ಚರ್ಚೆ

ಮಲಗೆ ದಿಂಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜನತೆಯಿತ್ತ ಅರ್ಜಿಯನ್ನೆ ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲವು
ಕುಳಿತ ಕಡೆಯೆ ಜನರ ದುಗುಡ ಗಮನಿಸುತ್ತ ರಾಜ್ಯವಾಳೆ ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲವು

★ ★ ★

ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ - ಕಲಾಂ

ಎರಡನೆ ಬಾರಿಗೆ ಬೇಡ ಕಲಾಮರು ಎನ್ನುವ ನುಡಿಗಿದೆ ಕಾರಣವು
ಆರಿಗು ಬೇಡದ ಮೌಲ್ಯವ ಪೇಳ್ವರು ಪೊಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಜನಕಿದು ದುರ್ಭರವು

★ ★ ★

ರಿ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸದಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿಸ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ಟಿ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
ಡಿ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
ಡಿ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
ಡಿ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ಖಜಾನೆಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟುಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕಪ್ಪಾಜ್ಜಿತ ಹಣ ಸಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಕ್ಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು:

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ.ಅರ್ಪ್ಪಾ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mailing Date
5th of every month
Mailed at: Rajajinagar - PO

CPMG/KA/BGW-544/2006-2008
RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>